

Ras Kraabzel

VOOR NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

VAKANTIE IN IRAN
Reisverslag

DUTCH NIGHT
Februari 2014

INTERVIEW
met Ton Meijer

OMANI PAWS
aandacht voor zwerfdieren

JUNI 2014
JAARGANG 29/ NUMMER 3

Oproep

Voor de Raskrabbel zijn we op zoek naar redactieleden. Ben jij nieuwsgierig van aard en houd je van schrijven en redigeren? Dan ben je wellicht het redactielid dat we zoeken! Drie keer per jaar zitten we bijeen om de komende Raskrabbel voor te bereiden, daarna schrijft ieder zijn of haar eigen bijdrage. Lijk het je leuk? Neem contact op!

Ook zoeken we nog vormgevers en fotografen. Vind jij het leuk om met jouw eigen (digitale spiegelreflex)camera af en toe te fotograferen bij Nederlandse evenementen? Je levert op die manier een belangrijke bijdrage aan de Raskrabbel!

Om de vormgeving te kunnen doen hoef je geen opleiding in die richting te hebben gedaan. Wat wel helpt: handig met nieuwe software, oog voor detail en verhoudingen en leergierig zijn. Onze huidige vormgevers zijn bereid je in te werken! Interesse? Mail of bel!

Heb je belangstelling? Neem contact op met Wendy Ligier-Troost, wendy_troost@hotmail.com of 95660702.

Oman bestaat niet alleen uit Muscat, dat blijkt maar weer!

Deze keer hebben we twee bijdragen uit Sohar voor de rubriek 'Mijn baan in Oman.' Erg leuk om vanuit andere delen van het land artikelen te ontvangen! Tegenwoordig hebben we ook een vast redactielid in Salalah, Hedwig Rovers. Welkom Hedwig!

Na jaren hun bijdragen te hebben geleverd aan de Raskrabbel (dank jullie wel!!), dragen Alexandra, Agnes en Helga het stokje na dit nummer over. Gelukkig hebben we Hetty bereid gevonden de distributie van Helga over te nemen en gaat Ann een stuk vormgeving en/of fotografie doen. Maar.... daarmee zijn we nog niet compleet!

Kijk even naar de oproep (hiernaast) in deze Raskrabbel voor extra handen.

We hebben een lekker vol nummer deze keer. Er waren zoveel leuke evenementen om verslag van te doen dat we jullie kunnen verrassen met vier extra pagina's. Vrijmarkt, Dutch Night, de theatervoorstellingen van Ton Meijer, reisverslagen en een nieuw superdeluxe hotel in Jebal al Akhdar...

Veel leesplezier!

Hartelijke groet van de redactie

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt drie maal per jaar.

Kostenloos aan te vragen in Oman via Helga Tjiben of via het emailadres: raskrabbel@hotmail.com

Heb je ook iets leuks om in te sturen? Super! Lever dan je tekst aan in een Word-document. We houden circa 450 woorden per pagina aan, dan is er nog wat ruimte voor foto's. Je afbeeldingen graag apart aanleveren in hoge resolutie (300 dpi) als jpg, tiff of eps bestand. De redactie van de Raskrabbel neemt in principe de aangeleverde stukken integraal over. Echter behoudt zij zich het recht voor om teksten aan te passen. Teksten worden gescreend op grammatica en spelling.

HOOFDREDACTIE
Wendy Ligier-Troost

REDACTIE ASSISTENT
Roos Lankhaar

VASTE SCHRIJVERS
Wendy Ligier-Troost
Roos Lankhaar
Evert Moes
Hedwig Rovers

CORRECTIES
Wendy Ligier-Troost
Roos Lankhaar

VASTE FOTOGRAAF
Agnes van der Gaag

LAY OUT
Hinke Catsburg
Alexandra Jansen

DISTRIBUTIE
Helga Tjiben

FINANCIËEL BEHEER EN ADVERTENTIES
Jorn van Doren

WEBSITE
www.deraskrabbel.nl

ADVERTEERDERS
KLM, Al Qurum dierenarts, BB&L, Qurum Medical Centre, Planning Masters, Millennium Resorts

Deze uitgave wordt mede mogelijk gemaakt door het Holland Comité.

V.L.N.R.: Wendy Ligier-Troost, Roos Lankhaar, Evert Moes, Alexandra Jansen, Helga Tjiben, Hedwig Rovers

VASTE RUBRIEKEN

- 3 Voorwoord
- 4 Inhoudsopgave
- 5 Holland Comité
- 6 On the Move
- 15 Schrijverspen
- 17 Restaurant Review
- 18 Boekresencie
- 20 Mijn baan in Oman
- 24 Ik en mijn sport
- 32 Kinderpagina
- 36 Ambassadenieuws
- 40 Financiële Perikelen

REPORTAGES EN FOTO'S

- 8 Al Hazm castle
- 10 Dutch Night
- 12 Kitesurfen
- 14 Omani Paws
- 16 International day TAISM
- 22 Avondvierdaagse
- 26 Vakantie in Iran
- 28 Alila hotel
- 30 Interview met Ton Meijer
- 34 Van scheepswrak to boek
- 38 Vrijmarkt
- 42 Marineschip Ms. Evertsen

AANKONDIGINGEN

- 2 Kick off
- 36 Zwemvierdaagse
- 37 Prikbord
- 37 Sint Maarten

DEADLINE KOPIJ VOLGENDE UITGAVE: 1 OKTOBER 2014

*Coverfoto door Agnes van der Gaag
Zware enkelbanden genaamd natal of ental.
Meestal vervaardigd in Nizwa, Rustaq of Sur.
Elke plaats heeft zijn eigen stijl van versiering.
Dit identieke paar, voor zover gelijkend (het is
uiteindelijk handwerk), wordt toegeschreven
aan Rustaq.*

Beste allemaal,

Het is windstil, een graadje of veertig en ik loop met twee oververhitte kinderen langs wadimatten vol met speelgoed. Nadat ik de schaduw op zoek om af te koelen ben ik de hitte snel vergeten want mijn aandacht wordt nu getrokken door hamburgers, bitterballen en bier! Waar anders zo'n leuke vrijmarkt dan in Muscat?

De vrijmarkt was niet de enige activiteit van de afgelopen maanden, zo was er de Dutch Night tot in de late uurtjes op de club, een gezellige avondvierdaagse door onder meer de straten van het PDO kamp, een druk bezochte koningsborrel en onlangs dus de warme maar heel erg gezellige vrijmarkt. Stuk voor stuk activiteiten die plaatsvonden dankzij de inzet van vele vrijwilligers, ontzettend bedankt daarvoor! Nadat een man of dertig van de marine naar de koningsborrel was gekomen om met ons oranjebitter te drinken (die ze overigens zelf hadden meegenomen) werden we als dank uitgenodigd voor een bezoek aan het fregat waar velen een leuke rondleiding hebben gehad. Tot onze spijt zijn er mensen die zich wel hebben aangemeld maar geen bericht van ons hebben ontvangen. Het lijkt erop dat sommige emails in de PDO spam folder terecht zijn gekomen. Voor die mensen die nog geen bericht van ons hebben ontvangen, onze welgemeende excuses, we zijn in overleg met PDO IT om dit in de toekomst te voorkomen. Als je het schip niet hebt kunnen bezoeken maar wel interesse had, geef het alsjeblieft nogmaals aan ons door, wij houden een lijst bij zodat die mensen bij het volgende bezoek van de marine boven aan de bezoekers lijst staan.

Dit is de laatste raskrabbel voor de zomervakantie begint en we zijn op dit moment druk bezig de commissies voor de 2014-2015 activiteiten vol te krijgen, dus als je je talent in wilt zetten, bel of stuur ons een mailtje. Het zal binnenkort pas echt lekker warm worden in Oman en dan zullen de meesten van ons weer voor korte of langere tijd op vakantie gaan. We wensen iedereen alvast een hele prettige vakantie toe, en hopen jullie allemaal weer uitgerust en gezond terug te zien op 19 September tijdens de kick-off borrel in de Sohar Garden op de club.

Vriendelijke groeten en veel leesplezier,

Eelco Veen
Voorzitter Holland Comité

Voorzitter	Eelco Veen
Secretariaat	Kariénke Boeyinga-Querner
Penningmeester	Jorn van Doren
Techniek & Opbouw	Sjoerd Wijstma
Impressariaat	Yvonne van den Wildenberg, Ans Goossens, José Bugarin en Renate Buijsman-Derks, Ronald van der Poel
Ambassade liaison	Angelique Eijpe
Ras Krabbel liaison	Wendy Ligier-Troost Roos Lankhaar
Dutch night	Johan van Waveren
Kinderfeest	Paul te Riele
Zwem ABC Muscat	Mariska Schrage
Avondvierdaagse	Barbara de Goederen
Sinterklaas	Erika Hoefman
Vrijmarkt	Eva van der Poel-Sluiteer

het Holland Comité wordt gesponsord door

On the move van Oman naar New Orleans

Door Claudia Blom

Ken je dat? Dat je midden in een emigratie zit en denkt: "En waarom deden we dit ook alweer?". Het expatleven is mooi, maar wat is zo'n verhuizing toch altijd een gedoe. Nu, een jaar later, neergestreken, alles weer op de rit, nieuwe dingen aan het ontdekken, nieuwe mensen leren kennen, genieten van alles wat deze omgeving te bieden heeft, zeg ik: "Oh ja, daarom!"

In mei 2013 ging de kogel door de kerk: NEW ORLEANS! Na vier-en-een-half jaar genieten van Oman keren we terug naar de USA. Eerder woonden we in het bosrijke, bergachtige Seattle. En nu naar het platte, moerassige New Orleans aan de Mississippi. We namen afscheid van het prachtige Oman, de nooit-meer-te-evenaren-tennisfaciliteiten, het zwemmen, de fantastische Nederlandse gemeenschap, grote vrienden, kleine vriendjes en vriendinnetjes, PDO School en we nemen mee niets dan goede herinneringen.

Kroegjes

Na een tussenstop in Nederland en Spanje, waar we Eva (9) en Tim (7) achterlieten bij opa en oma, vlogen we samen naar ons nieuwe thuis. De eerste maand zaten we in een hypermodern appartement midden in het centrum van de stad. Op een steenworp afstand van One Shell Square, het hoogste gebouw in de staat Louisiana, het kantoor van Shell. 's Avonds struinden we door het French Quarter met zijn karakteristieke straatjes, zoals Bourbon Street en Royal Street, gevuld met kroegjes, kunstgaleries en straatmuzikanten. Het

weer was heet (maar niets vergeleken bij een zomer in Oman), erg vochtig (daar wen je nooit aan) en we genoten vooral van al het groen. De stad is bezaaid met oude eiken en prachtige parken en heel veel eekhoortjes.

We werden prima begeleid door een bedrijf dat Shell inhuurt om nieuwe expats te helpen bij het halen van een Social Security Number, het zoeken van een huis, openen van bankrekeningen, halen van een rijbewijs, etc. Heel prettig, zo iemand die je helpt de stad te leren kennen (en de kapper, de tandarts en de manicure enzo)! De stad is opgedeeld in wijken, die onderling nogal verschillen. De historische pandjes met gietijzeren balkons van de French Quarter, de kantoor- en appartementenflats van het modernere Central Business District, de bloemige woonwijk Garden District en het statige Uptown met de typerende Victoriaanse huizen met veranda's en schommelstoelen.

New Orleans bruist. Zoals de native Nolean, die ons voor Shell rondleidde, zei: "Honey, we're all about food, music, art and the Saints". En dat is duidelijk. De 'Creole Kitchen' is hier sterk aanwezig, dus men doet zich tegoed aan jambalaya, gumbo, shrimps, oysters, crawfish en dat alles moet vooral gepaard gaan met cocktails. Veel cocktails. Dan is er de jazz. Op elke straathoek staat een muzikant en/of een tapdancer en vele barretjes en restaurants hebben een live-optreden van een jazz-bandje. En dus de Saints. Dit succesvolle New Orleans Football team zorgt ervoor dat elke game-day een Black and Gold-waas (teamkleuren) over de stad neerdaalt en dan zit niet alleen het immense Dome-stadion vol, maar zijn er overal in

de stad tailgate parties. Er hangen grote schermen en mensen drommen tezamen en drinken en bbq-en vanuit de bak van hun pick-up truck. Net een BBQ op PDO beach, maar dan anders.

Misdaadcijfer

Er zijn veel toeristen, vooral Amerikaanse. De lokale mensen zijn open, geïnteresseerd en hebben de 'Southern Hospitality' hoog in het vaandel. Ieder weekend is er wel een festival. New Orleans heeft ook een andere kant en dat is het hoogste misdaadcijfer van de Verenigde Staten. Niet iets om trots op te zijn, maar zoals in iedere stad, zolang je alert bent en vooral niet in de verkeerde wijken komt, zou je de rottigheid moeten kunnen vermijden. Een andere sneue nummer één notering is het slechtste openbare schoolsysteem van het land. Gelukkig voor ons zijn er uitstekende private schools. Wij hadden vanuit Oman al met verschillende expatgezinnen contact en waren er vrij snel uit dat onze voorkeur uitging naar Newman School of Country Day School. Er zijn nog heel wat gescheiden scholen hier, alleen meisjes of alleen jongens. Aangezien wij van elk soort eentje hebben, wilden we graag een gemengde school. Deze scholen zijn beide gemengd van peuter tot het eind van de middelbare school. Newman School ligt in Uptown en Country Day ligt in het nabij gelegen stadje (suburbia) Metairie. Wij kozen voor Newman, omdat we ook wilden wonen in Uptown, wat inhoudt dat we op fietsafstand(!!) van zowel school als Shell wonen. Zo fijn om weer te fietsen, na die jaren in Oman, het Hollandse bloed kruipt dan toch waar het niet gaan kan.

Open armen

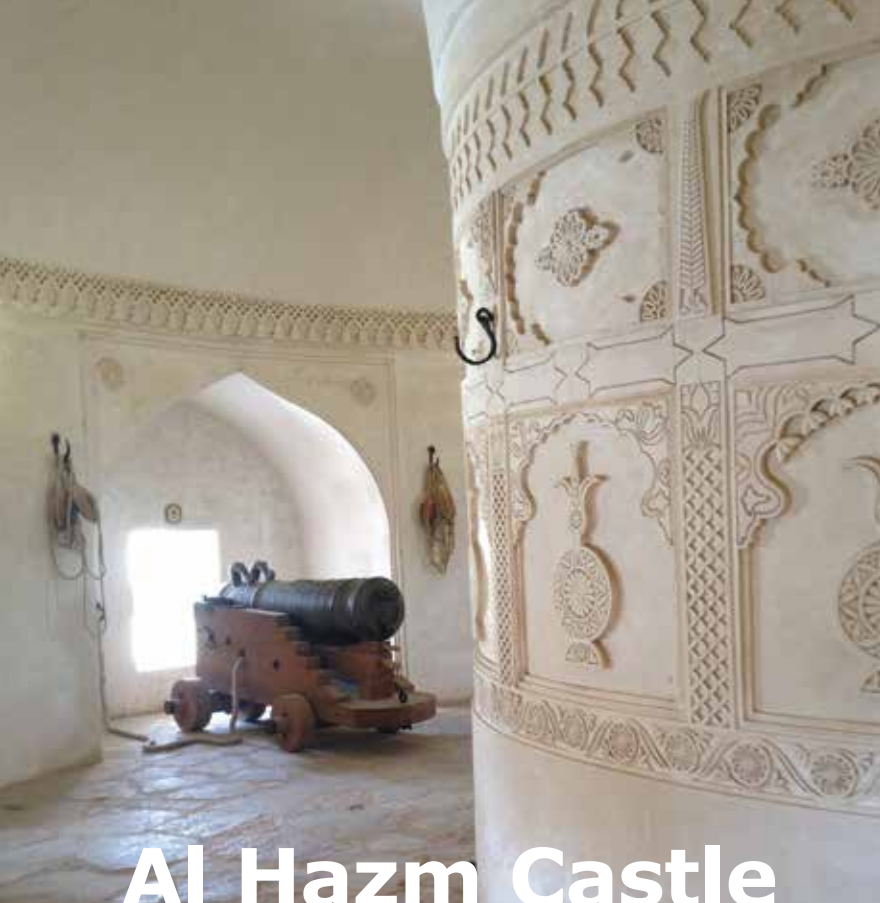
Half juli vloog ik terug naar Europa om twee uitgeruste kinderen op te halen en eind juli kwamen ook zij aan in hun nieuwe thuis. Meteen de eerste dag kregen ze een rondleiding op hun nieuwe school. De school is groot en heeft fantastische faciliteiten. Er wordt veel aandacht besteed aan sport (drie tot vier keer per week), muziek (om de dag muzikles en vanaf 4th grade de keuze om in het orkest te spelen, te zingen of te acteren) en Art (drie art-rooms waar mijn schildershart een beetje harder van gaat kloppen).

Met grote dank aan PDO school hoefden Eva en Tim helemaal geen toelatingstesten te doen en werden ze met open armen ontvangen. Op 15 augustus begon het nieuwe schooljaar en het was heel prettig om tegelijk met de hele school te starten. Natuurlijk heel spannend, wel anders dan een Internationale school waar iedereen op zijn manier 'anders' is. Dit is een all American School, weinig expats, kinderen die al sinds Pre-K bij elkaar in de klas zitten, families die generaties terug gaan en allemaal Newman hebben bezocht. Dus...dapper gehuld in hun groen-witte schooluniform vertrok Eva naar 4th Grade en Tim naar 2nd Grade. Ze hadden een heel goede start en inmiddels zijn beiden helemaal ingeburgerd. Wat we missen is de Nederlandse School. Dat is hier helaas niet en dus moet er na schooltijd online NTC worden gevolgd (Edufax). Gespeeld wordt er bijna niet, want de meeste kinderen zitten tot over hun oren in naschoolse activiteiten en sportclubs. Gelukkig wonen we vlakbij Audubon Park, waar de schitterende Cascade Stables liggen, zodat Eva eindelijk haar langgekoesterde wens om te gaan paardrijden kon vervullen. Tim leeft zich uit op het voetbalveld en is geselecteerd voor een junior trainingsprogramma van de New Orleans Jesters.

Hurrication

Er is geen grote expat-gemeenschap in New Orleans, en het is wat internationaler dan in Oman, maar wel erg gezellig. Een actieve Outpost, een gezellige groep Nederlanders (dus Sinterklaas, bitterballenborrel en Koningsdag) en altijd iets te doen. Het eerste Hurricane seizoen hebben we achter de rug (tussen juni en oktober) en dat bleef dit jaar rustig. De invloed die Katrina hier gehad heeft is nog altijd duidelijk zichtbaar. Mensen houden het weer nauwlettend in de gaten en we zijn voorbereid met evacuatie routes en hurricane-kits (batterijen, water, blikvoer, etc) voor eventuele 'hurrications' (noodgedwongen hurricane-vacations). Hopelijk blijft dat allemaal niet nodig. In elk geval kunnen we heel goed terugkijken op ons eerste half jaar hier en ik denk dat er nog hele mooie jaren voor ons liggen. Voor iedereen in Oman: We hopen dat jullie net zo een mooie tijd hebben als dat wij hebben gehad. A once-in-a-lifetime posting! Enjoy!

Al Hazm Castle

Door Alexandra Jansen

Na een grondige renovatie is het Al Hazm Castle, gelegen in het dorp Al Hazm vlakbij Rustaq, sinds enkele maanden weer geopend voor publiek. Nu zijn er vele forten en kastelen te bezoeken in Oman maar dit exemplaar is er wel een in de categorie 'must-see'.

Al Hazm Castle is begin achttiende eeuw gebouwd door Imam Sultan bin Saif een van de heersers in de Ya'ruba dynastie van Imams die over Oman regeerden in vroegere tijden. De architectuur onderscheidt zich van andere Omaanse bouwwerken doordat het dak ondersteund wordt door kolommen en het kasteel dus geen traditionele palmhouten plafonds bevat zoals je die bijvoorbeeld wel ziet in het naburige Nakhal Fort. Ik bezoek samen met een vriendin uit Nederland het kasteel op een doordeweekse dag en we treffen in de binnentuin Mahmood, de dienstdoende gids van die dag. Er zijn geen andere bezoekers dus we boffen want Mahmood neemt uitgebreid de tijd om ons vol enthousiasme over het kasteel te vertellen en ons rond te leiden. Het wordt een rondleiding om niet snel te vergeten.

Ongewenste gasten

Al Hazm lijkt een kasteel uit een spannend jongensboek en is vergeven van boobytraps en spannende ruimtes; te beginnen bij de ingang. De massieve houten toegangsdeur tot het kasteel is prachtig gedecoreerd met sierlijk houtsnijwerk en is imposant van grootte en dikte. Uiteraard worden we gewezen op de welbekende 'murderhole' boven de deur waardoor de vij-

and kon worden overgoten met kokende olie en eenmaal over de drempel is daar meteen nog een valkuil om ongewenste gasten te verrassen. Terwijl de gids ons verder mee het kasteel in neemt, wijst hij ons elke keer weer op een ander 'spyhole' in de muur waardoor de wachter erachter het bezoek ongemerkt kan volgen. Ook hebben diverse trappen ongelijke hoogtes in de treden zodat je als nieuweling aardig kan struikelen! Het is dus vooral zaak om hier je ogen en oren open te houden... Nou is dat geen enkel probleem want de prachtige witgestuukte plafonds met verschillende bogen en versieringen zijn geweldig om te zien.

Angstaanjagend

We komen langs de open keuken, de enorme dadelopslag, de graftombe van de Iman, de falaj die onder het kasteel doorstroomt en belanden uiteindelijk in de gevangenis. Mahmood blijkt er een sport van te maken om zijn bezoekers een unieke ervaring mee te geven en sluit ons doodleuk op. Hij doet het licht uit, gaat buiten op de deur staan bonzen en blaast op een enorme schelp wat een behoorlijk angstaanjagend geluid voortbrengt. 'Ok ,ok, we get the feeling, please let us out of here!' Met een brede lach op zijn gezicht maakt hij de deur weer open en verder gaat de tocht door het labrynt aan gangen en ruimtes en we komen uit in een van de twee torens van het kasteel. Hier bevindt zich een van de artilleriekamers met een prachtige verzameling aan kanonnen die uit diverse forten en kastelen uit Oman komen.

Zelf ben ik erg onder de indruk van het prachtig versierde stucwerk dat hier op de wanden is aangebracht.

Ontgoocheld

Inmiddels weten we echt de weg niet meer en om het nog moeilijker te maken neemt de gids ons mee door een smal gangetje met een klein hekje dat toegang geeft tot een geheime tunnel. In het pikkedonker gaan we hand in hand een trapje af en schuifelen vervolgens meters achter elkaar in een rijtje voort. Het valt niet mee om volledig te vertrouwen op iemand die je nog maar net ontmoet hebt, maar Mahmood kent duidelijk elk hoekje en trapje van dit kasteel. Even later bereiken we (enigszins opgelucht en met licht bezwete handjes) het eind van de tunnel en wat blijkt: we zijn helemaal van de ene toren, dwars onder het kasteel door, naar de andere toren geslopen! Geniaal! Vreemd genoeg lijken de torens qua ruimtes precies op elkaar dus enigszins ontgoocheld zijn we wel – waren we hier nou net ook al? Dit was slechts een van de tunnels die het kasteel rijk is, ik heb er die dag nog meerdere gehad. Echter niet de langste; volgens de verhalen loopt er een tunnel helemaal van Al Hazm Castle naar het 20km verderop gelegen Rustaq Fort!

Luxe

Ik zou tegen iedereen die van een avontuurlijk uitstapje houdt willen zeggen, Al Hazm Castle is zeker een aanrader! Indien je een zaklamp

meeneemt, de begeleidende folder met plattegrond van het kasteel goed leest, dan kom je zelf een heel eind. (Ter geruststelling; elke dag wordt het kasteel zorgvuldig nagelopen op verdwaalde bezoekers!) Persoonlijk vond ik dat gids Mahmood ons in ieder geval een unieke ervaring heeft bezorgd. Een andere optie in de toekomst is de audiotour die ze op het moment van ons bezoek aan het realiseren waren.

Al Hazm Castle is een mooie aanvullende attractie in de Nakhal-Rustaq loop en dat op slechts een uurtje rijden van Muscat. Op de weg van Mussanah naar Rustaq, neem je de afslag Al Hazm en volg je de bruine borden 'Al Hazm Castle'. Het nabij gelegen Rustaq fort is ook weer geopend voor publiek en zeker de moeite waard om te bezoeken. Daarnaast zijn er verschillende interessante wadi's in de buurt en natuurlijk Nakhal Fort niet te vergeten. Wij zijn op de terugweg langs het Millennium Resort in Mussanah gereden alwaar we heerlijk geluncht hebben en meteen even een rondleiding door de splinternieuwe spa hebben gekregen. Tja, je kunt je dagje uit zo luxe maken als je zelf wilt natuurlijk!

Al Hazm Castle

Openingstijden

Zaterdag - donderdag 9.00 - 16.00 uur

Vrijdag 8.00 - 11.00 uur

WIG
Jubilee
2014

De adrenaline rush van kitesurfing

Door Jaap van Dijk

Het ultieme gevoel van vrijheid, vliegen als een vogel, snijden door het water, spelen met sterke krachten, gebruik makend van natuurlijke energie, overgeven aan een adrenaline rush en bovenal uiterst verslavend. Dat is wat kitesurfen is. Kamperen op het strand en direct vanuit je tent of auto het water op. Life is good en de ultieme "toy" is een kite! Als je van avontuur en watersport houdt dan is kitesurfen DE activiteit in Oman.

Wereldrecord

Voor wie geen idee heeft wat het is, kitesurfen is een watersport waarbij iemand zich laat voortbewegen over het water met behulp van een grote vlieger staand op een soort wakeboard. Je bestuurt de vlieger met je handen en de kite is verbonden aan je middel met een harnas. De gemiddelde snelheid tijdens het varen met een kite is ongeveer twintig kilometer per uur maar het wereldrecord staat op ongeveer honderd kilometer per uur. Dit heeft uiteraard te maken met de hoeveelheid wind die er staat.

Perfecte locatie

Je zou het misschien niet denken maar Oman is in het Midden Oosten de plek bij uitstek

om goed te kitesurfen. Vooral in de zomer, wanneer de koele Khareef wind vanuit Salalah omhoog trekt tot aan Ras al Had. De Khareef brengt een krachtige en stabiele wind met zich mee en zorgt voor een aangename verkoeling langs de zuidkust. Langs deze kust kan het dan zelfs tot vijftien graden koeler zijn dan in Muscat. Perfect dus om de hete zomers in Muscat te ontvluchten. De toplocaties in Oman om te kitesurfen zijn Ras al Had lagoon, Aseelah en natuurlijk Masirah Island. Maar ook Azaiba beach in Muscat biedt vaak goede kite-omstandigheden. En dan zijn er nog de relatief dichtbij zijnde top reislocaties zoals Srilanka, Malediven en Mauritsius.

Materialen

Kitesurfen vereist enige voorbereiding. Dit begint met de aanschaf van materialen. Een volledige kitesurfuitrusting bestaat uit een board, harnas, kitelijnen en de kite. Je hebt verschillende maten kites nodig omdat de wind niet altijd met dezelfde kracht waait. Beschik je over twee verschillende maten kites, dan kan je vaak wel het water op. Een hele kiteset met twee kites inclusief alle bijbehorende materialen is niet goedkoop. Nieuw kost zo'n set tussen de € 2.550 - € 3.500. Dit hangt sterk af van het merk dat

je koopt. Kies je voor tweedehands materialen dan is het uiteraard voordeliger.

Aan de slag

Ben je een beginner, dan is het aan te raden om eerst les te nemen. Kitesurfen is niet ongevaarlijk. Je moet echt kennis hebben over de verschillende krachten die je tijdens het kitesurfen tegen kan komen. Er zit veel ontzettend veel power in een kite en die moet je weten te beheersen wil je de sport op een veilige manier uit kunnen oefenen. Gelukkig hoef je niet direct een kapitaal te investeren

om erachter te komen of deze sport bij je past. Een beginnerscursus waarbij je zes uur les krijgt kost ongeveer 150 OMR. Zo start je gegarandeerd op veilige wijze en mag je kennis maken met deze fantastische sport.

Meer weten?

Lijkt het je wat of heb je meer vragen neem gerust contact met me op (jedijk@gmail.com). Wie weet kan ik je verder helpen. Er zijn ondertussen aardig wat Nederlanders die kitesurfen in Oman dus schroom niet.

عيادة القرم البيطرية Al Qurum Veterinary Clinic

DR. ELKE HEITZ MRCVS - DR. NATALI KRANJEC DVM - DR. PETAR BOGUNOVIC DVM - DR. HETTY PENNINKHOF DRs.

- * Adopt a cat or dog - Sponsor a cat or dog Project
- * Consultations - Vaccinations - Operation
- * Fully Equipped Hospital
- * Horse Treatment and Medications
- * House Calls by Appointment
- * **24 HR Emergency Service - 92703273 out of hours only**
- * Full Import and Export Service
- * IATA Approved Travel Kennels
- * Pet Food - Treats - Toys - Accessories
- * Eukanuba - IAMS - Royal Canin
- * Beaphar - XtraVital

Saturday - Thursday - Opening Hours 08.30 - 19.00 - Consultation Hours 09.00 - 13.00 & 16.00-19.00 - Friday - Emergencies Only
 Location: Way 1822, Building 1467, Qurum, Sultanate of Oman - Postal Address: PO Box 36, P.C. 118, Muscat, Sultanate of Oman
 Tel.: +968 24562263 - Fax: +96824562804 - Email: info@muscatvets.com - Website: www.muscatvets.com

ROYAL CANIN
KNOWLEDGE AND RESPECT

Eukanuba
FEED THE BREED

Omani Paws

Door Marjon Hesselink

helpt zwerfdieren in Oman

Mijn hele leven ben ik al omringd door dieren, een leven zonder kan ik me niet voorstellen. Kort na mijn aankomst in Oman werd ik al snel geconfronteerd met de vele zwerfkatten en -honden. Al snel besloten mijn man en ik om zelf twee lieve Omaanse zwerfkattjes te adopteren. Wat een aanwinst!

Duurzame oplossing

Afgelopen jaar kwam ik in aanraking met een fantastische groep vrouwen, de oprichters van Omani Paws: de Omaanse Nada al Moosa, de Indiase Varsha Karnik en de Nederlandse Wendy Ligier-Troost. Een ontzettend mooi initiatief waarbij de leden zich op vrijwillige basis inzetten voor het welzijn van zwerfdieren in Oman. Hun missie is zwerfhonden en -katten helpen door gewonde of verweesde dieren te verzorgen, te steriliseren/castreren en beschikbaar te stellen voor adoptie. Het belangrijkste doel van Omani Paws is TNR (Trap, Neuter, Release). De leden van Omani Paws vangen zwerfdieren, laten ze steriliseren of castreren en zetten ze terug in hun vertrouwde omgeving. Op die manier lost het probleem van te veel zwerfdieren zichzelf uiteindelijk vanzelf, en op een diervriendelijke manier op. De huidige situatie waarbij straatdieren op afschuwelijke wijze afgeschoten, vergiftigd of doodgeslagen worden is in geen geval een lange termijn oplossing.

Cultuurkwestie

Omdat het hebben van vooral honden niet gangbaar is in de Omaanse cultuur, weten lokale mensen er weinig over. In Oman besteedt men op scholen, in moskeeën, in familiekring en in de media weinig aandacht aan dierenwelzijn. De bevolking is en blijft daardoor onvoldoende geïnformeerd. Daarom besteedt Omani Paws ook aandacht aan educatie voor kinderen en volwassenen over dierenwelzijn.

'FUN'draising

De Omani Paws leden zijn creatief in het vinden van manieren om geld op te halen om hun werk te kunnen doen. Zo werd op 12 april de 'FUN'draiser 'Pinups for Paws' georganiseerd. Veertien vrouwen namen deel aan een workshop waarbij zij van een van de Omani Paws leden leerden om hun eigen glamorous pinup make up aan te brengen en een passend kapsel te creëren. Ze sloten de dag af met een pinup fotoshoot. Het plezier was groot, het resultaat prachtig en de uiteindelijke financiële opbrengst voor Omani Paws was alle inzet meer dan waard.

Steentje bijdragen?

De vraag naar actieve leden is groot. Er zijn verschillende manieren om te helpen. Allereerst zou je een hond of kat kunnen adopteren. Denk er goed over na, het adopteren van een hond of kat betekent dat je hem of haar voor de rest van zijn of haar leven bij je houdt. Ook als je weggaat uit Oman.

Tweede mogelijkheid is pleeggezin worden. Dit betekent dat je tijdelijk een kitten of puppy onder je hoede neemt, totdat Omani Paws er permanent onderdak voor heeft gevonden. Dit kan dagen, weken of maanden duren. Alle kosten voor voer, inentingen etc. dekt Omani Paws. Als je geen kat of hond in huis kunt of wilt nemen, kun je altijd doneren aan Omani Paws. Dit kan door T-shirts, pennen, armbandjes, magneten of stickers te kopen bij My Cupcake in Qurum of door te doneren via Bank Muscat 0316005035170026 t.n.v. Nada al Moosa. Ook kun je je talent en je tijd natuurlijk inzetten voor Omani Paws. Ben je geïnteresseerd? Neem dan contact op met Omani Paws: omanipaws@gmail.com of 95792626. Neem ook een kijkje op de Omani Paws Facebookpagina.

Schrijverspen

Wat doe je als je man in Oman gaat werken en je hebt vliegangst?

Renate is pas enkele weken geleden in Oman aangekomen. Een heel verse schrijverspen dus!

Hallo, ik ben Renate. Mijn man Geert kreeg een baan in Oman en aangezien hij altijd al naar het buitenland wilde afreizen, stemde ik in. Voorwaarde was wel dat ik regelmatig terug naar Nederland zou kunnen gaan om een kijkje bij familie en vrienden te nemen. Tijd voor wat nieuws, andere cultuur etc etc en oh ja acht uur vliegen!! En dat betekent twee keer opstijgen en dalen iedere keer.... Niet gering als je niet van vliegen houdt.

Maar ik besloot het aan te gaan. "Kom op Renate," zei ik tegen mezelf. "Als je het vaker doet, zal het wel wennen." Na al heel wat jaren vliegangsttherapieën (en zelfs tien jaar helemaal niet meer de lucht in!) ging ik zelf de strijd aan. Alle opgedane kennis, ontspanningsoefeningen, kalmeringstabletten en flesjes wijn heb ik ingezet. Uiteindelijk weet ik dat ik mijn angst heb te accepteren en besef ik dat ik het dan maar een paar uurtjes "slecht" heb. Menig KLM-crewlid heeft mijn hand al vastgehouden en zelfs gezagvoerders lieten mij in de cockpit plaatsnemen om over het veiligste vervoermiddel uitleg te geven (dank u wel!).

Weet u wat echt helpt? Een praatje! Een praatje is afleiding. Een praatje dwingt me om me te richten op die ander waardoor ik niet meer geheel ben gefocust op het vliegen. U reist vast ook wel eens op en neer naar Nederland. Ik stel voor dat we dan een praatje maken. Dan vertel ik u wat meer over mezelf en hoor ik graag meer over u. Is die vlucht zo om!

Groetjes, Renate Eijsink-Snel

Go Orange, Be Dutch

Onder dit motto hebben de 'Dutchies' van TAISM (The American International School of Muscat) met trots Nederland vertegenwoordigd tijdens het jaarlijks terugkerende evenement 'TAISM International Day'. De Amerikaanse school van Muscat telt 765 leerlingen die samen maar liefst 65 nationaliteiten vertegenwoordigen. Tijdens International Day wordt de kleurrijke diversiteit van de scholengemeenschap uitbundig gevierd en getoond. Vanuit elke hoek van de wereld dragen studenten, medewerkers en ouders traditionele kleding van hun land en kan men de unieke aspecten van culturen, ambachten, muziek, dans en eten ervaren. Elk jaar is het weer een prachtig kleurrijk feest waar je in een middag een wereldreis kunt maken voor een habbekrats! En goed om te weten; het is voor iedereen toegankelijk en de entree is gratis.

Poffertjespan

Hoewel het aantal de laatste jaren aan het toenemen is, zijn slechts vijftien van de 765 TAISM studenten van Nederlandse afkomst. Wij 'Dutchies' zijn dus zwaar in de minderheid, maar dat is geen reden om ons af te laten schrikken! Integendeel, jong en oud verenigden zich dit voorjaar en iedereen was meer dan bereid om Nederland tijdens dit evenement te promoten. Na het verbluffende succes van de Nederlandse Olympische schaatsers was het een feest om een oranje T-shirt aan te mogen trekken. Tevens werden de houten klompen afgestoft, onze nationale driekleur gestreken, de bos tulpen opgefrist en de poffertjespan ingevet!

Speculaas

Maar liefst 400 porties poffertjes waren er nodig om het hongerige publiek te bedienen. Een dankbare klus want de 'little pancakes' met poedersuiker vonden gretig aftrek. Ook was de firma Hellema bereid om ons te sponsoren met een aantal pakken heerlijke speculaas en zo kon het diverse publiek Hollands Glorie met volle teugen ervaren. Als de buik was volgegeten, kon men nog even een potje sjoelen en daar werd dan ook fanatiek gebruik van gemaakt! Al met al was de Dutch stand een succes en tja..... als je nu spijt hebt dat je dit culturele feest gemist hebt, dan krijg je volgend jaar gewoon een herkansing. Dus bij deze: de 'Dutchies' van TAISM heten je van harte welkom op International Day 2015; wie weet bakken we dan wel bitterballen of serveren we stampot!

R Restaurant Review

Door Roos Lankhaar

Mac Kenzies

Mijn man was de gelukkige winnaar van een bon voor MacKenzie's in Madinat Qaboos. We waren er nog nooit geweest maar hadden wel gehoord van hun catering service.

We stalden de kinderen bij de oppas en wij gingen eens lekker samen lunchen. In MQ aangekomen hebben we eerst eens een rondje gereden of we het logo vanaf de weg al konden zien. Maar nee, dus de auto geparkeerd en we dachten café & deli te zien, maar daar was het niet. Toen hebben we het toch maar even gevraagd en werden we in de goede richting gewezen. Naast de Costa staat een bordje met een pijl voor MacKenzie's, deze wijst dat je een gangetje in moet en dan, warempel, zit halverwege MacKenzie's. Verstoep vonden wij, we zouden er zelf nooit langsgelopen zijn.

Speelhoekje

Het café bestaat uit twee delen, een gedeelte bij de bar en een zaaltje ernaast. Het was behoorlijk druk en wij zijn in de ruimte ernaast gaan zitten. Het zag er allemaal netjes, schoon en verzorgd uit. Echt een eetcafé, maar dan voor lunch en ontbijt. Wij namen een verse sinaasappelsap, een taartje met spinazie en feta en een salade. Het eten was prima, lekker warm taartje met een "bite" en een lekkere salade. Na nog een koffie genomen die ook lekker was. Bij de bar kan je nog allerlei lekkere verse taartjes kiezen voor bij de koffie. Voor kinderen is er een speelhoekje, het zag er heel kindvriendelijk uit, de volgende keer mogen ze mee!

Thuisbezorgen

Ook is er nog een afdeling achterin het café waar je verse producten kan kopen waar je hier in Muscat normaal gesproken moeilijk aan kan komen, zelfs varkensvlees zoals spareribs.

MacKenzie's doet ook aan het thuisbezorgen van producten, hapjes en zelfs menu's zoals ik begrijp uit de website. Een gat in de markt, als ik iets speciaals nodig heb ga ik zeker aan MacKenzie's denken!

www.mackenziesdeli.com

Boekrecensie

De kinderjaren van Jezus van J.M. Coetzee

"We zoeken een plek om te wonen, om ons nieuwe leven te beginnen; dat is alles." Dit is het begin van het boek en zo eindigt het boek ook. Bij de opening van het boek is het een antwoord op een existentiële vraag: 'Waarom zijn we hier?' Aan het einde het antwoord op de praktische vraag: 'Maar wat gaan we daar dóen?'. Voor wie het wil lezen, staat het boek boordevol parallellen met het christelijke verhaal. Maar ook voor de minder bijbelvaste mensen onder ons biedt het verhaal inspiratie om na te denken over ons bestaan en de manier waarop we dat inrichten .

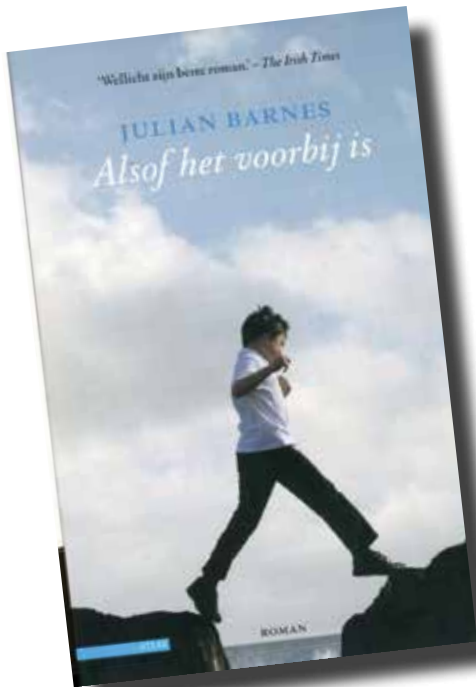
Het verhaal vertelt over Simon en David, een man en een jongen, die uit hun land zijn gevlucht en nu in een nieuw land een nieuw leven op moeten bouwen met behulp van een nieuwe identiteit. Simon krijgt een baan in de haven en de jongen wordt overdag aan zijn lot overgelaten. David krijgt een vriendje van zijn leeftijd en het nieuwe leven kabbelt voort. Het verleden is het verleden en zal moeten worden uitgewist. Echter, Simon heeft zich tot doel gesteld om een moeder te vinden voor de jongen. Dat doet hij niet door te zoeken, maar door een vrouw te benoemen tot moeder. Ines is een ongetrouwde enigszins verveelde vrouw, die na enige twijfel toestemt om het kind te bemoederen: ze neemt haar nieuwe taak serieus en het zelfstandige kind wordt weer volledig afhankelijk en gedraagt zich binnen de kortste keren als een echt klein kind. Simon ziet het kind tijdens niet en heeft steeds minder invloed op de opvoeding. De ontwikkelingen op school zetten hem echter aan tot acties. Hier lijkt Coetzee de lezer tot nadenken te willen zetten over de aspecten van ouderschap en opvoeding. Welke beslissingen zijn de juiste voor de ontwikkeling van een kind?

Het boek leest behoorlijk gemakkelijk. Er zitten vele, op het oog losse filosofische gedachten in het verhaal. Deze werkt de schrijver niet afzonderlijk uit, maar ze vormen tezamen het grotere verhaal achter het opgeschreven verhaal. De boekenclub heeft een volle avond over de inhoud van het boek gediscussieerd om het beter te begrijpen. En hoe meer we bespraken, des te meer vragen werden er opgeroepen. Het boek werd gewaardeerd met een gemiddelde van 6+.

Alsof het voorbij is van Julian Barnes

Een filosofische verhandeling over tijd, geheugen en herinnering en over de onverwachte invloed die gebeurtenissen uit het verleden kunnen hebben op het heden. Soms denk je dat iets in het verleden gebeurd is en dus voorbij is. Echter, het verleden laat altijd zijn onuitwisbare sporen na. Soms zijn deze sporen anders dan we zouden denken, omdat onze herinneringen niet zuiver zijn. Zelfs als we de herinneringen van meerdere mensen naast elkaar leggen, kunnen we de waarheid slechts benaderen, want: wat is de waarheid? En wat is die waarheid in het licht van een andere tijd, door ogen van mensen die ouder geworden zijn en meer bagage hebben gekregen?

Het eerste deel van het boek zet de setting neer: een groep vrienden van de middelbare school, een meisje, de moeder en een zelfmoord. Dit deel is geschreven in de verleden tijd. Het tweede deel is geschreven in de tegenwoordige tijd en verhaalt over de gevolgen van

de gebeurtenissen tijdens de middelbare schoolperiode: de vroegere vrienden, hetzelfde meisje, haar moeder en een nieuwe zelfmoord. Beide verhalen zijn geschreven vanuit Tony, die zich er berustend bij heeft neergelegd dat hij nooit het wilde, grootse leven zal leven dat hij ooit voor ogen had; het echte leven was al begonnen en laat niet op zich wachten. Het hele tweede deel is gewijd aan de selectieve herinnering van Tony die met behulp van zijn ex-geliefde Veronica stuk bij beetje wordt aangevuld en Tony en zijn herinnering in een ander perspectief zet.

Het verhaal neemt een verrassende wending, waardoor Tony het uiteindelijk allemaal begrijpt. Het boek leverde leuke discussies op, te meer omdat sommigen bepaalde zaken tussen de regels doorgelezen hebben, die er niet stonden en wel mogelijk zijn. Ook speelde de betrouwbaarheid van het eigen geheugen voortdurend een rol in de discussie. De cijfers van de boekenclub varieerden van een 6,5 tot een 8.

Planning Masters
masters in financial planning

Henk Vriesman MFP CFP®
DSI Beleggingsadviseur

www.planningmasters.nl
Henk@planningmasters.nl
Skype: henk.vriesman
Tel: 0031-72-5816015

FINANCIËEL ADVIES VOOR EXPATS
PENSIOENOPBOUW - HYPOTHEKEN - FISCALE ZAKEN

*Ik ben regelmatig in Oman en de Emiraten. U kunt mailen voor een vrijblijvende afspraak bij u thuis.
E-Advies via skype of telefoon, vraag de tarieven*

Mijn baan in Oman Jacobaba Bolderheij bij Port Sohar

Is er een internationale school? Kan je daar boodschappen doen? Wonen daar ook andere mensen dan? Ook expats? Hoe woon je dan? Hoe overleef je daar? Hoe is het als werkende vrouw? En wat doe je in hemelsnaam in Sohar?

Wonen

Nou, wat iedere expat hier doet: de ballen uit mijn broek werken; en om u van een actueel repliek te dienen: ik heb geen baard en kan niet zingen. Iedere dag rijd ik naar mijn werk vanuit onze wonderschone compound, waar mijn dochters en alle kinderen met hen, net zoveel vrijheid hebben als in een gemiddelde Nederlandse wijk maar dan zónder autoverkeer en met zwembaden en tennisbanen.

From scratch

Mijn werk is het ontwikkelen van Sohar Port/Freezone, een samenwerkingsverband tussen Havenbedrijf Rotterdam en de Omaanse overheid, met als ultieme doelstelling het creëren van economische groei en werkgelegenheid. Op een minder verheven niveau werk ik aan de branding, commerciële strategie van de haven en de verhuur van 500 ha freezoneland. Fantastisch, want in welk bedrijf werk je nou nog op meerdere fronten tegelijk en kan je je overal tegenaan bemoeien. Leuker nog, helemaal from scratch.

Booming

Toen ik hier drie jaar geleden kwam, was er een biljartlaken met een hek eromheen, nu is 75% van het land verhuurd. Ik werk met Omaanse mannen (én vrouwen) en heb nooit gemerkt dat ik als vrouw tegengewerkt zou worden. Onze klanten en investeerders zijn vooral Indiërs. In plaats van de KIT-cursus "Werken in een moslim cultuur", hadden we hier ook/beter de cursus "Hoe om te gaan met de Indiase medemens" kunnen krijgen. Sohar is ondertussen - voor Omaanse begrippen - booming. Het aantal expats groeit, net als onze ozo fijne internationale (IB) school. En ja, ja, straks winkelen we in wel twee hypermarkets. Immers, binnenkort verrijst de Lulu uit haar as en zijn we niet meer veroordeeld tot Carrefour of een "Foodstuff for sale".

Verbazing

Na drie jaar verbaas ik me nog steeds hier. Over een overheid die bruiloften financiert, dat vrouwen rijles krijgen in een automaat en mannen in een handgeschakelde auto, dat automobilisten youtube kijkend met een kind op schoot je met 160 inhalen, dat als je een leuke band hebt, er niemand te beroerd is je te helpen, dat als je je portemonnee vergeten hebt, ze je 200 km achterna rijden om hem terug te brengen. Dat werk hier nooit voor het meisje gaat; dat er veel werkloosheid is en ook veel expats, dat mensen zich diep in de schulden steken voor apert lelijke auto's en dat het huidige werkgelegenheidsbeleid niet echt valt uit te leggen aan mijn Indiase prospects.

Zolang ik me blijf verbazen, heb ik het naar mijn zin en blijf ik werken aan de groei van Oman en Sohar in het bijzonder. Ondertussen hoop ik uw ongevraagde vragen beantwoord te hebben.

Mijn baan in Oman

Ronald Okker bij Odfjell Terminals & Co

In april 2013 ging mijn mobieltje: een dame uit Dubai die me vroeg of ik Ronald Okker was, waarop ik bevestigend kon antwoorden. En of ik interesse had in een positie als directeur (CEO noemde ze het) van een tankopslagterminal in Oman. Waarop ik niet meteen bevestigend kon antwoorden. Na meer dan 24 jaar in de scheepvaart en tankopslag te hebben gewerkt in binnen- maar vooral buitenland, had ik me net als zelfstandig consultant en interim-manager in diezelfde business gevestigd, en dat liep lekker.

Vakantiebestemming

Maar ja, het bloed kroop waar het niet gaan kon en ik was ook wel vereerd dat ik als zestigjarige voor deze positie werd benaderd. Daar kwam nog bij dat de specifieke te bereiken doelen en de tijdsduur van drie jaar me op het lijf leken geschreven. Dus riep ik de familie, vrouw en twee volwassen dochters, bijeen om te vragen of ik mocht. En dat mocht, wat me ook wel weer te denken gaf... Gezien de locatie en onze thuissituatie (kleinkind, vader en schoonmoeder nog in leven, vrouw professionele schilderes) besloot Simone, mijn vrouw, deze keer niet mee te gaan maar Oman als vakantiebestemming te nomineren voor een aantal keren per jaar. In juni 2013 ben ik hier aan het werk gegaan en ik heb geen moment spijt gehad.

Zeven dagen per week

Oiltanking, Odfjell Terminals & Co. LLC, of kortgezegd OOTO, is een zogenaamde "bulk liquid storage terminal", waar we in 66 tanks 1,3 miljoen kubieke meters opslagruimte aanbieden voor vloeibare producten in bulk. Dit gaat vooral om petroleumproducten zoals benzine, diesel, nafta, LPG en een aantal chemicaliën. Daarnaast beschikken we over zes steigers met laad- en losapparatuur waar we schepen laden en lossen. We zijn de operator voor alle vloeibare producten die de haven van Sohar verlaten of in de haven worden gelost. Voor meer details kun je het beste op de websites van Oiltanking en Odfjell kijken, en voor een totaalindruk van wat er in de haven gebeurt even gaan naar: www.portofsoharandfreezone.com. We draaien op onze terminal zeven dagen per

week, 24 uur per dag en doen dit met Omani, Indiërs, Fillippino's, een Zuidafrikaan en drie Nederlanders, en het gaat nog goed ook.

Topterminal

Ik ben aangenaam verrast over de kwaliteit en inzet van onze mensen en hun trots op hun bedrijf, dat zich met elke topterminal in Rotterdam, Houston of Singapore kan meten. De Nederlandse expertise voor de industriële ontwikkeling van de haven van Sohar wordt ingebracht door het Havenbedrijf Rotterdam in de joint venture SIPC (Sohar Industrial Port Company) met de havenautoriteit van Sohar, dus in de compound "Palmgardens" waar ik woon is Nederland zeer goed vertegenwoordigd. Ik zou zeggen: neem een break en kom eens kijken als je onderweg bent naar Dubai!

Ik en mijn sport

een stoere meid speelt een rugby wedstrijd

Door Chloe Reijmer

Hoi, ik ben Chloe, negen jaar oud en ik speel rugby! Ik woon nu drie jaar in Oman en speel al meer dan twee jaar rugby. Naast rugby doe ik ook aan zwemmen, hardlopen, hockey, "bench-ball" en atletiek, maar rugby vind ik het leukst. Ik speel voor de Muscat Pirates.

Chloe staat in het midden

Tikkertje

Ik ben rugby gaan spelen omdat mijn buurmeisje en goede vriendin Emma ook aan rugby deed en ze vroeg of ik het ook wilde proberen. De rugbybal heeft een ovale vorm, zodat deze niet goed stuitert of rolt maar wel gemakkelijk vast te houden is.

Je moet deze bal aan de andere kant van het veld op de lijn leggen, dan scoor je een try! Toen ik nog jonger was, speelde we "tag-rugby", dit is net als tikkertje met een rugby bal. Hier mag je niet echt tackelen, maar moet je een lintje pakken die aan een riem zit, dat is dan een soort tackle maar dit doet niet pijn. Hier zijn heel veel jongens en meisjes in het team.

Tackelen

Nu ik ouder ben, spelen wij het echte rugby en moeten we echt tackelen. Dit doet soms pijn en nu weet ik waarom er niet zo veel kinderen meer over zijn. We zijn nog met vier meisjes over en twaalf jongens in mijn team,

de "under-9s", voor spelers die acht jaar oud waren afgelopen september. Ik draag een headguard (een soort zachte helm) en een speciaal ondershirt voor bescherming. Ook een beetje is verplicht! Als je geen beetje bij je hebt, mag je niet meespelen.

Toernooi gewonnen

We trainen elke maandag op het grasveld van de ABA-school en aan het eind van de training spelen we een wedstrijdje tegen iets oudere kinderen in "under-10s".

We spelen van september tot maart want daarna wordt het te warm. Twee keer per jaar spelen we een internationaal toernooi, in Dubai en in Abu Dhabi, tegen teams uit Dubai, Abu Dhabi, Bahrain en Qatar. Het laatste toernooi in Dubai in januari waren we daar met twee under-9 teams uit Muscat en mijn team heeft het toernooi gewonnen! Het andere team was derde geworden. Mijn broertje JJ heeft de trofee voor de Under-7s speler van het toernooi gewonnen.

Stoer

Ik vind rugby leuk want de coaches zijn aardig en als je iets niet kan, helpen ze zodat je het daarna wel kan. Het team is heel leuk, iedereen helpt elkaar en als iemand niet aardig is kun je hem of haar tackelen tijdens de wedstrijd! Iedereen is welkom om mee te rugbyen in september, maar je moet wel een beetje stoer zijn!

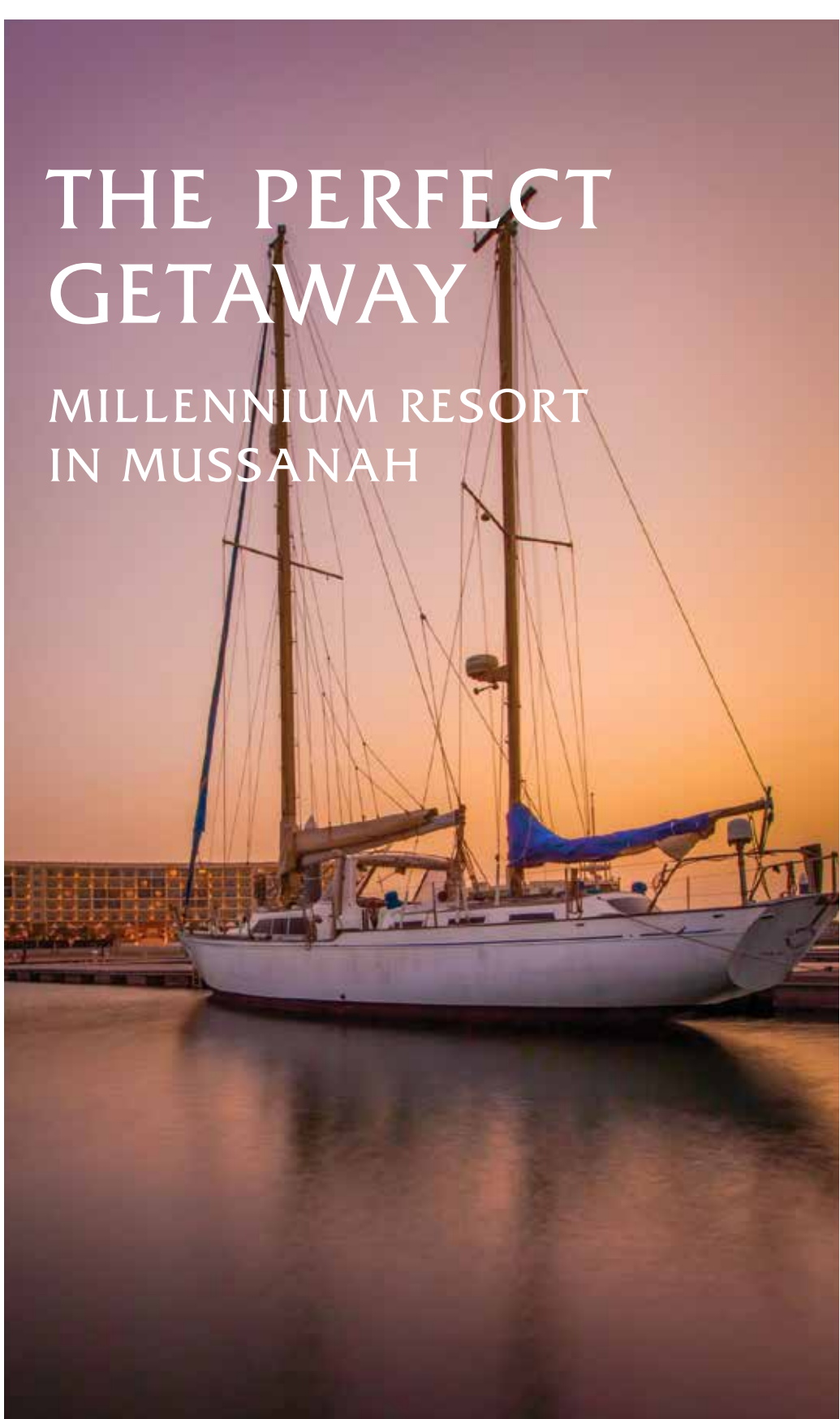

Under 9 development league winner, Dubai 2014

THE PERFECT GETAWAY

MILLENNIUM RESORT IN MUSSANAH

- Seafront Beach Resort
- Fully Serviced Apartments
- Tantalizing Food and Beverage outlets
- SPA and Fitness Centre
- Beach Club with Pool Bars
- Swimming Pools including exclusive private ladies pool
- Kids Park and Turtle Splash
- Tennis Courts
- 18 Holes Mini Golf Course
- Oman Sail Water Sport and Dive Centre
- 54 Berth Marina

MILLENNIUM
RESORT
MUSSANAH, OMAN

You are the Centre of Our World

Wudam Al Sahil, Mussanah. PO Box 82, PC 300, Sultanate of Oman.
T (968) 26871555 (Ext) 7518 ■ M (968) 95752508 ■ F (968) 26871556
reservations@mill-mussanah.com ■ www.millenniumhotels.com

www.facebook.com/MRMMUSSANAH www.twitter.com/mrmmussanah

A Member of Millennium Hotels and Resorts

vakantie in Iran: mooie moskeeën, apart zwemmen en een geweldig plein

door Bert Michels

Iran is niet de meest voor de hand liggende vakantiebestemming maar omdat het zo dichtbij ligt en vanwege de vele enthousiaste verhalen die ik over Isfahan had gelezen, werd het tijd voor een bezoek. De twee dochters die mee zouden gaan vroegen zich af wat wij daar in godsnaam gingen doen en zagen het al helemaal niet zitten om daar een hoofddoek te moeten dragen, iets wat verplicht is voor alle vrouwen en meisjes die vrouwelijke vormen beginnen te krijgen.

De vlucht was zo geboekt; met Air Arabia via Sharja naar Shiraz, het visum was een ander verhaal. Dit kon alleen via een reisagent die ons vertelde dat wij ook minstens drie hotelnachten bij hem moesten boeken. De reis verliep voorspoedig en Air Arabia heeft het leukste veiligheidsfilmpje dat ik ooit gezien heb, waarin kinderen van rond de acht jaar de piloot en stewardessen spelen om alles uit te leggen. Eenmaal in Iran duurde het wachten bij de immigratiedesk een half uur maar op wonderlijke wijze waren alle Westerse buitenlanders het laatste aan de beurt.

Schoon

Voor de Engelse PDO collega die er ook was en die had besloten om geen full time gids te nemen (wat hij als Brit volgens de Iraanse regels wel verplicht was), was het nog even spannend. Alles kwam goed en onze gids stond buiten op ons te wachten om ons met haar Peugeot 205 naar het hotel te brengen. Gelukkig hadden we maar twee koffers bij ons en was de achterklep enigszins flexibel zodat hij net dicht kon. Op weg naar het hotel werd duidelijk dat de Amerikaanse sancties hun sporen achter hebben gelaten. We zagen alleen maar oude

en kleine auto's en niet veel paleizen langs de weg. Wel was het erg schoon, wat prettig was.

Haram

Het hotel was eenvoudig maar prima en wij waren klaar voor onze eerste wandeling door Shiraz. De dochters en Annet deden hun hoofddoek op en nadat we een klein parkje vlak bij ons hotel hadden bezocht gingen wij op weg naar de tombe van de bekendste dichter van Iran, Shafez. Waar wij echter niet op hadden gerekend, waren de twee neefjes van Achmenibad, zij leken als twee druppels water op de Iraanse ex-president, die ons onafhankelijk van elkaar binnen twee minuten kwamen vertellen dat de kleding van mijn jongste dochter haram was. De strakke broek die zij aanhad was blijkbaar teveel van het goede voor deze heren. Aangezien mijn Farsi niet zo goed is, en hun Engels ook niet, kon ik ze niet vertellen dat zij als volwassen mannen niet naar de billen van mijn twaalfjarige dochter moesten gluren. Er zat dus niets anders op dan teruggaan naar het hotel en een wijde broek aantrekken. De meeste Iraanse dames hebben een soort van jurk aan die tot boven de knieën valt met daaronder een broek. Zij hebben ook allemaal een hoofddoek op die de hele tijd naar achteren wegglijdt zodat het wel duidelijk is dat ze er niet zo heel blij mee zijn. Ongeveer een kwart van de vrouwen wikkelt zich helemaal in het zwart, in een soort van lakens die zij vaak met de tanden voor het gezicht vasthouden. Dit zijn de dames die je vaak in de pers ziet maar op straat zijn zij in de minderheid. De mannen dragen wat ze willen maar korte broeken zie je nergens, de geestelijken hebben allemaal dezelfde kleding aan en zien er netjes uit.

VIP transport

Shiraz is een mooie stad met een paar mooie moskeeën, een leuke bazar, een fort en een aantal mooie parken. Een uurtje rijden vanaf Shiraz bevindt zich de oude hoofdstad van Perzië, Persepolis. Deze stad is gebouwd door Koning Darius en alhoewel hij nu erg vervallen is, dit na een bezoek van Alexander de Grote die het nodig vond om de hele stad te vernietigen, is het duidelijk dat het een spectaculair gezicht geweest moet zijn om deze stad van afstand te zien oprijzen uit de vlakke. Wij hadden besloten om met de bus van Shiraz naar Isfahan te gaan en dit ging via VIP transport; een gewone bus met een soort van vliegtuig business class stoelen erin. Dit was comfortabel maar niet erg snel. De chauffeur stopte constant om een soepje te kopen en om wat extra mensen in te laden om zijn eigen portomonnee te spekken. Ook waren er wat politiecheckpoints. Men vertelde ons dat dit snelheidscontroles waren maar snelheidscontroles vereisen niet dat de politie de bagage bekijkt en de bus doorloopt om iedereen eens diep in de ogen te kijken. Ik denk dat het meer met de drugssmokkel te maken heeft, blijkbaar is drugssmokkel en -verslaving een groot probleem in Iran, verschillende dames wisten ons dit te vertellen. Wat je niet in de krant leest, is dat de Iraanse grenswachten zware gevechten leveren met de drugssmokkelaars uit Afghanistan en Pakistan en dat hierbij de laatste jaren honderden Iraanse grenswachten zijn omgekomen.

Ongelofelijk mooi

In Isfahan stond weer iemand op ons te wachten met een nog grotere Peugeot, een 105 deze keer, maar wonder boven wonder ging het net. We hadden hier een appartement vlakbij het grote plein en dat was ook meteen ons eerste doel. Alle beschrijvingen van het plein waren niet overdreven. Dit is zonder meer een van de mooiste pleinen ter wereld, ik denk dat het alleen het Piazza del Campo in Sienna in de buurt komt. Het plein is enorm groot, bijna 500 bij 200 meter, afgesloten voor verkeer en ongelooflijk mooi. De ontwerper van dit plein moet geniaal en erg dapper zijn geweest om zo'n enorm ontwerp te maken dat perfect uitgevallen is. De moskee aan de kop van het plein was oorspronkelijk vernoemd naar de koning van de tijd maar heet nu Al Iman Khomeiny Moskee. De man kijkt je op veel plaatsen indringend aan, posters met hem en de huidige president hangen overal in Iran op muren en in gebouwen. De moskeeën in Shiraz en Isfahan zijn heel anders dan in Oman en Dubai. De voorgevel is van mozaïek die er op een bijzondere manier op gemaakt is, spectaculair mooi. De bevolking in Iran is sjiitisch, wat betekent dat zij maar drie keer per dag bidden. Volgens een van onze gidsen was vijf keer per dag bidden wat te veel van het goede. De moskeeën zijn dus ook niet zo druk met Iraanse gelovigen. Je ziet er voornamelijk toeristen, oudere mensen uit Europa die

per bus Iran rondrijden.

Aan de andere kant van het plein begint een enorme bazar, die erg sfeervol is, en waar je behalve de gebruikelijke souvenirs ook goede tapijten en allerlei andere dingen kunt kopen. We hadden maar twee dagen in Isfahan maar dat was genoeg om drie tapijten te scoren. Er is veel keus en het is minstens de helft goedkoper dan in Muscat, als je tenminste een toponderhandelaar bij je hebt en van thee drinken houdt. Zo'n onderhandeling duurt wel een half uur en is aan mij niet besteed maar je kunt van de behaalde korting wel twee vliegtickets betalen!

Apart zwemmen

De terugreis naar Shiraz was iets sneller, de soep was blijkbaar niet zo lekker als op de heenweg, het landschap tussen Isfahan en Shiraz is saai, droog en kaal. Alles bij elkaar was het een leuke vakantie. Ik zou Iran alleen niet aanraden voor gezinnen met kleine kinderen. Er zijn weinig luxe hotels en als er al een zwembad bij is, moeten mannen en vrouwen op verschillende tijden zwemmen. Isfahan moet je echter gezien hebben en als er een rechtstreekse vlucht zou zijn, zouden wij er zo voor een lang weekend naartoe gaan.

"Het is hier heerlijk fris".

door Wendy Ligier-Troost

Interview met Jork Bosselaar, general manager van Alila Jabal Akhdar hotel

Qua design is het uniek, met veel details die de lokale omgeving benadrukken. Er zijn prachtige handgemaakte items uit omgeving. Er is een luxe spa, je kunt er wandelen en het is er heerlijk koel. Koffer al gepakt? Krijg je er al zin in? We hebben het over het gloednieuwe Alila Hotel in Jabal al Akhdar, dat onlangs 'soft' zijn deuren heeft geopend voor de eerste gasten. Nederlander Jork Bosselaar (37) is general manager van het hotel.

Jork werkt sinds 2006 bij Alila, dat zijn basis in Singapore heeft. De keten van luxe boutique hotels heeft vestigingen in onder andere Bali, Bangalore, Goa en Jakarta. Oman is de eerste locatie in het Midden-Oosten en Alila heeft grootse plannen hier. Waarom Oman? "Ons concept is om onze gasten een totale 'destination experience' te geven. We zoeken naar plekken die rijk zijn aan cultuur, natuur en tradities we blijven weg van de toeristische plekken. Daarom is de keuze voor Oman heel voor de hand liggend in het Midden-Oosten. Locatie scoort heel hoog bij ons." En waarom is Jork degene geworden die hier een compleet nieuw hotel mocht opzetten? "Ik werk al acht jaar bij Alila op verschillende plekken in de wereld en ik ken het bedrijf en de filosofie goed. Ik was erg blij met deze mooie uitdaging."

Uitbreiden

Een uitdaging dus? "Er zijn veel raakvlakken maar grootste verschil is dat in Azië de hotel

industrie verder ontwikkeld is. Werken in een hotel is daar populair en daardoor is het makkelijk om geschikte mensen te vinden. Hier is het een heel jonge industrie. Weinig mensen hier weten wat erbij komt kijken. Het is dus lastiger om mensen met hotelervaring te vinden en met passie voor werken in een hotel." Gelukkig hoefde Jork het niet alleen te doen. "Het was wel aanpakken. Het hotel is mede ontwikkeld door Omran (het grootste bedrijf in de toeristische industrie in Oman red.). Er zijn plannen voor meer hotels in het Midden-Oosten. We openen graag hotels in gebieden waar cultuur en natuur is, en mooie mensen. Dus Jabal al Akhdar is pas het begin. We hopen in de toekomst in Oman uit te breiden naar bijvoorbeeld Salalah of Musandam."

Inwerken

Maar eerst moet het hotel in Jabal al Akhdar goed draaien. Daar is Jork inmiddels begonnen met het ontvangen van betalende gasten. "De eerste gasten zijn heel positief. We zijn begonnen met een speciale aanbieding, het zogenaamde 'gift to share' programma. Gasten die een overnachting boeken in een Mountain View Suite, krijgen er gratis een tweede overnachting met ontbijt bij, in ruil voor een donatie aan Dar Al Atta'a, een lokaal goed doel dat Alila Jabal Akhdar ondersteunt. Wanneer de 'echte' opening plaatsvindt hangt af van welke problemen we nog tegenkomen de komende maanden. We zijn nu bezig met inwerken en kleine verbeteringen aanbrengen. Als we niets ernstigs tegenkomen, kunnen we over een maand

hopelijk officieel openen. De aanbieding loopt in ieder geval nog tot en met eind juli.”

Verrassing

Wat maakt Alila Jabal Akhdar zo uniek? Er staan toch wel meer hotels daar? “De naam Alila komt uit het sanskriet en betekent ‘verrassing’. Dat beschrijft het verfrissende karakter van onze hotels en, hopen wij, de reactie van gasten als ze aankomen. De architectuur steekt met kop en schouders uit boven de al aanwezige hotels. Onze locatie is een ‘sanctuary’, ver van alles. Het hotel gaat enerzijds de verbinding met de omgeving aan en anderzijds is het een hotel dat zich op internationaal niveau kan meten met de bekende luxe hotels in Muscat.”

Frisse neus

En waarom moeten wij als Nederlanders massaal de four wheel drive pakken en naar boven rijden? “Om hitte te ontvluchten! Het is nu waarschijnlijk zo’n 40 graden in Muscat en hier is het 24 graden, heerlijk fris. De omgeving en de natuur zijn overweldigend, je kunt prachtige wandelingen maken. Het eten is fantastisch, er is een goede spa en je kunt hier letterlijk een frisse neus halen. In Muscat ga je niet meer buiten zitten tijdens lunch en dat kan hier wel. Voor veel mensen is het hotel relatief dichtbij

en het biedt iets wat de rest van Oman niet kan bieden qua temperatuur. Het leuke is dat het mensen uit alle regio's trekt. Nu zitten we vol met mensen uit Oman en de overige GCC-landen, maar bijvoorbeeld ook met Australiërs. Een geweldige mix!”

Met bootje vissen

Natuurlijk zijn we ook benieuwd naar de mens achter de hotelmanager. Met wie is hij hier? “Ik heb mijn vrouw meegenomen, zij komt uit Jakarta. Eerder hebben we op Bali en in Thailand gewoond en in het Caribisch gebied. We zijn nu samen naar Oman gekomen om dit hotel op te zetten. We hebben nog geen kinderen. Ik kom oorspronkelijk uit Medemblik en ben na de hotelschool meteen vertrokken naar het buitenland.”

Hebben ze al wat meer van Oman gezien dan Jabal al Akhdar? “Vanaf augustus tot nu hebben we non-stop gewerkt om het hotel geopend te krijgen. We hebben met de lokale bevolking veel uitstapjes gemaakt in de omgeving, dus ik ken hier nu ieder afslagje. Op mijn verlanglijst staat met een bootje vissen en op het strand kamperen. Ik wil ook heel graag de Wahiba sands zien en natuurlijk Musandam. Nog even geduld...”

Voor meer informatie en een zomer aanbieding kijk op: <http://www.alilahotels.com/jabalakhdar>

Interview met Ton Meijer

door Year 7/ groep 8 leerlingen van LanguageOne Muscat

Na de voorstelling 'Robinson Crusoe' op maandag 12 mei hebben Iris, Matthijs, Nino en Bas acteur Ton Meijer mogen interviewen. Theaterduizendpoot Ton Meijer gaf jarenlang dramalessen, speelde in diverse films, tv-series en toneelstukken. Hij is een liefhebber van kunst, architectuur en muziek en weet dit op een weergaloze manier over te brengen op het publiek. Ton heeft een eigen vrije speelstijl ontwikkeld, waarbij de kinderen een levend onderdeel van de voorstelling zijn. Niets hoeft, veel mag!

Ton is twee dagen in Muscat geweest, na voorstellingen te hebben gegeven op de LanguageOne-scholen in Abu Dhabi en Dubai. Ton heeft voor onze leerlingen 'Aadje Piraatje', 'Robinson Crusoe' en 'Grand Tour' gespeeld. Onze leerlingen hebben hem de volgende vragen gesteld:

Vanaf welke leeftijd wilde u acteur worden?

Ik wilde acteur worden vanaf mijn twintigste. Dat is best laat, maar toen voelde ik er ook echt iets voor.

Hoe bent u acteur geworden?

Ik heb de acteursopleiding gevolgd aan de Hogeschool voor de Kunsten en later ook de lerarenopleiding.

Sinds wanneer treedt u op in het buitenland?

Ik treed op in het buitenland sinds 2004. Ik ben naar Berlijn, Paramaribo, China, Brazilië en nog veel meer landen geweest. Dus dit is niet de eerste keer dat ik buiten Nederland optreed.

Wat is de kleinste ruimte waarin u ooit hebt gespeeld?

In een boekhandel tussen twee kasten.

Was er ooit een toneelstuk helemaal mislukt?

Nee, maar je moet erin geloven dat het lukt. Maar ook weer niet te overdreven zo van: "Ja, dit kan ik wel, dit is een makkie," want dan kan het misgaan. Soms treed ik op voor demente bejaarden. Dat is best leuk, maar soms weten die een uur later niet meer dat ik voor ze opgetreden heb.

Hebt u al eens een keer op een podium gespeeld dat kapot ging terwijl u speelde?

Nee, dat heb ik nog nooit gehad.

Heeft u een huisdier?

Ik had een hond, helaas is die overleden.

Welk vak vond u moeilijk op school?

Ik vond wiskunde heel erg moeilijk. Ik vond sommen maken met 'keer' en 'gedeeld door' heel erg vervelend.

Wat was uw favoriete sport op de basisschool en nu?

Ik vond sport heel erg vervelend op de basisschool. Ik werd altijd als laatste gekozen! Zo van: "Neem hem maar, hij is toch over." Nu ga ik best vaak hardlopen en gewoon zwemmen en fietsen, als het maar alleen is.

Waar gaat u hierna naartoe en wanneer gaat u terug naar Nederland?

Ik vlieg vanavond terug naar Dubai om daarna verder naar Singapore te vliegen en daar op te treden. Over een week ga ik weer terug naar Nederland.

Onze leerlingen hebben Ton Meijer hartelijk bedankt voor dit interview.

OP AVONTUUR MET ROBINSON CRUSOE

en de kinderen van groep 5, 6 en 7 van Language One in Muscat

Robinson Crusoe!

Toen ik kwam zette ik meest ik gelijke
haken.

Het toneelstuk was heel grappig en het was
leuk om het verhaal te zien.

Het verhaal was erg interessant en heel
spannend. Hij was super grappig en raar.

Victoria gr.6

Robinson Crusoe was het
beste toneelstuk dat ik
ooit heb gezien! Maar mijn
savoriete stuk was de geiten.
Johan groep 5

Robinson Crusoe kon heel
goed voor zich zelf zorgen.
Het was de beste show
van mijn leven!!

Van Guur wijtma groep 5

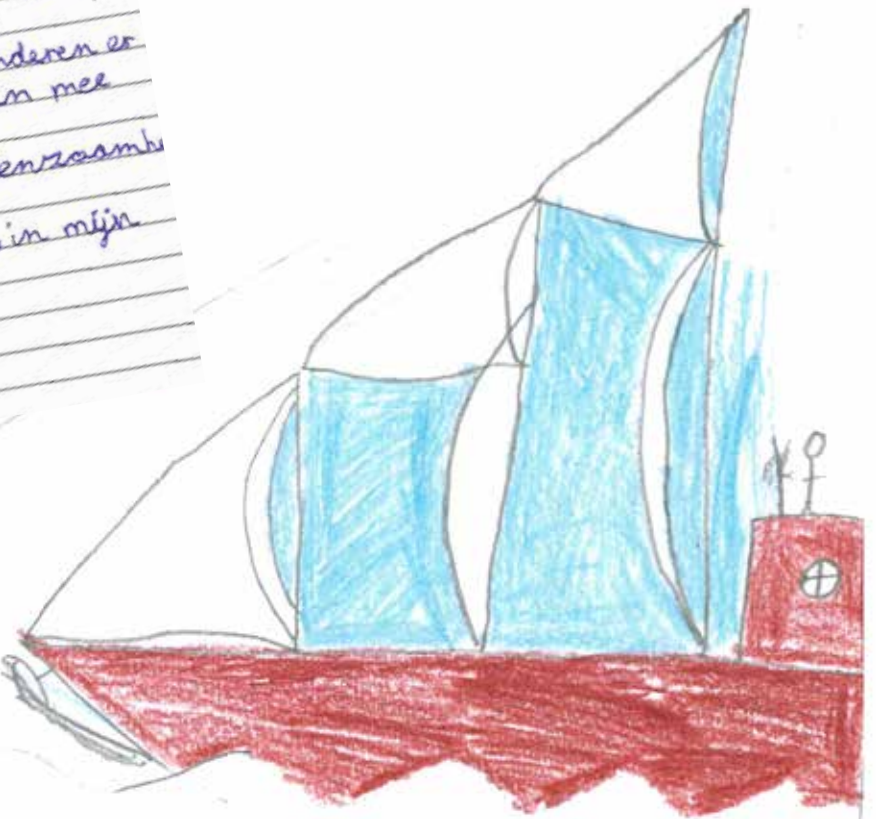
Ik ging naar Robinson Crusoe.
Hij was heel erg grappig! Hij
vraag aan ons of wij soms
mensen wilden acteren. En
aan het einde gingen de juffen
dansen! Hij was heel erg goed in
acteren en hij maakte alle
kinderen aan het lachen. Toen
moesten wij acteren deden alle
kinderen heel erg goed mee.
Ik vond het super! Malouli

De voorstelling Maandag 12 Mei 2014
Ik vond dat de voorstelling heel leuk was en heel gezellig.
Het was goed omdat Ton ons makkelijk aan het lachen
maakte. Iedereen vond het leuk. Ton Meijer weet
veel van Robinson Crusoe. Dingen die ik heb geleerd:
Robinson was een ongelukkig kind die bijna alles niet wilde
doen. Maar nu hij ouder is heeft hij zijn lesje
geleerd. Het gebelte waarin hij zich was en droomde
vond ik niet zo leuk. Het leukste stuk vond ik het stuk wat
op zee speelde.

Roy

Ik vond de voorstelling van Ton Meijer
erg leuk en grappig en het was een
leersaam onderwerp.
Het leukste stukje was toen hij zijn
manste vrijdag ontwaakte.
Het grappigste stukje was toen ze Spa
gingen praten.
Het was ook leuk dat hij de kinderen er
bij betrok want we mochten mee
spelen.
Hij had ook een liedje over eenzaam
geschreven.
Dat liedje zit nu al 2 dagen in mijn
hoofd.

Charlotte Hoefman

Van scheepswrak tot boek over de Nederlands-Omaanse relatie

Wat hebben een scheepswrak, een documentaire en een boek met elkaar gemeen? Ras Krabbel sprak met Peter van Ees (42), de voorzitter van de Stichting Netherlands Oman Foundation, die nu twee jaar bestaat. In deze tijd heeft de stichting vier projecten uitgevoerd. Wie houdt zich in Amsterdam met de stichting bezig en waarom?

De Stichting bestaat nu twee jaar. Waarom was de Stichting nodig?

“De eerste twee projecten waren nogal groots. Het zoeken naar het wrak van de Amstelveen door David Bouman en de documentaire Expedition Oman van Gilles Frenken besloegen bij elkaar meer dan een half miljoen euro. Dit geld werd door het bedrijfsleven in Nederland en Oman bijeen gebracht. Om er nu een onafhankelijke juridische structuur omheen te zetten, is de Stichting opgericht.”

Hoe raakte u hierbij betrokken?

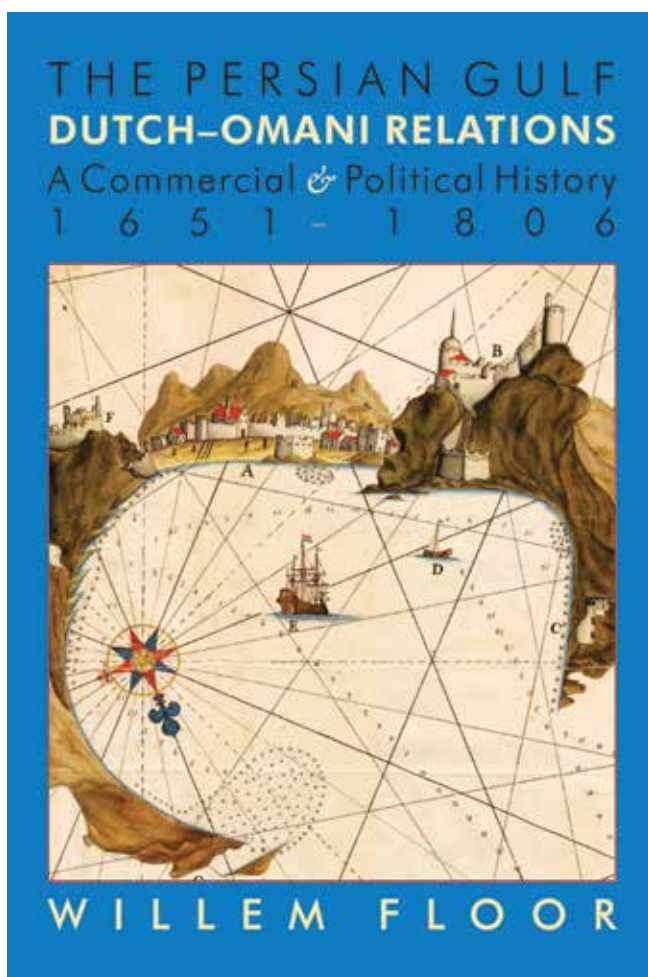
“Ik kende de filmmaker via mijn broer. Hij wist dat ik interesse had in maritieme geschiedenis en cultuur. Tegelijkertijd heb ik vanwege mijn bedrijfskundige achtergrond – ik kom uit de investment banking – goede feeling met het bedrijfsleven. In zo’n omgeving leer je veel over bedrijfsmodellen en beslissingsprocessen. En als Hilversummer ontkom je niet aan enige contacten en ervaring in de mediawereld. Daarna heb ik mr. Marielle Groen (advocaat) en Menno Groen (toezichthouder bij DNB) gevraagd samen met mij het stichtingsbestuur te vormen. En zo is de stichting tussen de projecten en de geldschieters geschoven.”

Op de site van de Stichting valt te lezen dat bedrijven zich ook met vragen over het zakendoen in Nederland of Oman tot u kunnen wenden. Gebeurt dat ook?

“We praten zo af en toe eens bij met bedrijven die zich in Oman willen vestigen, in het bijzonder in de freezone rond Sohar. Ook de kunstsector hangt wel eens aan de bel. Begin mei werd ik nog benaderd door het Cobra-museum uit Amstelveen met vragen over hoe men de tijdelijke tentoonstelling Cobra Global naar Oman kon brengen. Die tentoonstelling gaat lopen in Sharjah en Abu Dhabi, dus er is in de regio wel belangstelling voor. Wij stellen dan ons netwerk voor hen open. Maar het zou allemaal nog wel een beetje meer mogen. Daarom gaan we ons dit jaar ook met de verbetering van de site bezighouden. Mensen weten ons nog niet altijd te vinden. Uiteraard werken we veel samen met de Omaanse ambassade in Den Haag en de Nederlandse ambassade in Muscat.”

Misschien is het zo dat bedrijven toch niet zoveel met cultuur hebben?

“Dat geloof ik niet. Het ligt er vooral aan hoe je het uitlegt en wat je biedt. In de cultuursector wordt nog wel eens gedacht dat bedrijven willen sponsoren omdat ze ‘gewoon iets’ aan cultuur willen doen. De sector vergeet daarbij snel dat het bedrijfsleven er iets voor terug wil zien. En die return is ook best te realiseren, maar daar moet je dan wel aan werken. Zo werkt het bij voetbalsponsoring ook.”

De cover van het boek Dutch Omani Relations 1651-1806

En dan is er nog de lastige vraag: wat is cultuur?

"Cultuur uiteraard een kapstok waar je van alles aan op kunt hangen. Zwemmen in een schitterende wadi kun je ook cultuur noemen, aangezien ik begrepen heb dat er bijvoorbeeld niet veel Omani's zijn die voor hun plezier zwemmen. Ofwel: dat zit misschien minder in hun cultuur en meer in de onze. Daar begrip voor hebben en er gezamenlijk iets mee kunnen doen, daar zit strategisch – ook tactisch trouwens – het voordeel voor bedrijven.

Het volgende project is de boekpublicatie *Dutch – Omani Relation*. Kunt u daar wat meer over vertellen?

"We doen dit jaar twee projecten. Het eerste is al achter de rug. Dat betrof het assisteren van het Omaanse ministerie van Erfgoed en Cultuur bij het schrijven van een ontwikkelingsplan voor een museum. Het tweede is een academische studie naar al het archiefmateriaal over Oman in de Nederlandse en voormalig Nederlands-Indische archieven. Daar was onder Omaanse academici belangstelling voor, aangezien die archieven voor hen moeilijk toegankelijk zijn. Ook dit is weer mogelijk gemaakt door bedrijven: Dok Architecten en Royal Haskoning DHV. Het was overigens nog wel een spannende klus.

Damen wilde het boek uitreiken aan gasten bij de doop van de Shabab II, de STV voor de Omaanse marine die ze in Vlissingen aan het afbouwen zijn. Dat was op 8 mei. Maar het boek was nog niet helemaal gereed. De schrijver en de uitgever wonen in de VS en het boek wordt gedrukt in Engeland. Dat ging allemaal maar net goed. En Damen is er blij mee."

En? Bent u tevreden?

"Het is een schitterend boek geworden. We realiseren hier iets mee dat aansluit bij de vorige projecten en dat tevens in een leemte

Peter van Ees

voorziet. Daar zijn we trots op. Maar wij zijn als Stichting pas echt tevreden wanneer we partners en bedrijven blijvend kunnen overtuigen gezamenlijk in cultureel economische projecten op te trekken. Wanneer dat niet lukt, dan hebben wij geen bestaansrecht of we doen iets verkeerd."

Op www.netherlandsomanfoundation.org kun je meer lezen over de stichting en de projecten. Via @netherlandsoman kun je de stichting volgen op twitter.

Peter van Ees twittert over culturele economie via @petervanees.

Autohuur tarieven vanaf € 24,-* per dag

all-in

• Laagste eigen risico • Geen extra verzekeringen bij aankomst • No nonsense voorwaarden

www.bbcarrental.com

BB&L

Car rental made personal

*28+ DAGEN TARIEF CATEGORIE A, EXCL. SCHIPHOLFEE

Nieuws van de Nederlandse Ambassade in Oman

Herhaalde oproep registratie in 'Kompas'

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft een programma ontwikkeld waarmee het ge-registreerde Nederlanders over de hele wereld zo direct en duidelijk mogelijk kan informeren indien nodig. Eén van de redenen voor de ontwikkeling van dit systeem is dat wij u in geval van nood, zoals bij een natuurramp of (dreigende) onrust, kunnen bereiken en informeren. Dit online contactstelsel, genaamd Kompas, is nu klaar en wanneer u zich hierin heeft aangemeld kan de ambassade u niet alleen benaderen maar kunnen we ook het thuisfront informeren indien nodig.

Wij realiseren ons dat een deel van uw gegevens misschien al bij ons bekend is. Vanwege privacywetgeving mogen wij uw huidige gegevens niet overzetten naar Kompas. Ook krijgt u in Kompas een persoonlijke login die u kunt blijven gebruiken. Wij verzoeken u en uw eventuele gezinsleden zich éénmalig te registreren zodat wij u zo snel en efficiënt mogelijk kunnen bereiken. Als u eenmaal geregistreerd bent, kunt u via uw login gegevens wijzigen en bijvoorbeeld aangeven wanneer u naar een ander land verhuist of reist. Het is dan niet meer nodig dat u zich opnieuw registreert bij een Nederlandse ambassade wanneer u verhuist. Op de hoofdpagina van onze website <http://oman.nlembassy.org/> vindt u een directe link naar Kompas. Of u kunt u zich via de volgende link direct registreren; <https://www.kompas.buzaservices.nl/registration>. Wanneer u naar aanleiding van bovenstaande informatie nog vragen heeft kunt u ons altijd mailen of telefonisch contact met ons opnemen.

Afname Inburgeringsexamen nu in Dubai

Sinds mei 2014 is er een nieuwe regeling rondom het inburgeringsexamen ingevoerd. Helaas kan de Nederlandse ambassade in Muscat het inburgeringsexamen niet meer afnemen, dat gebeurt vanaf nu in Dubai. Voor het inburgeringsexamen kunt u online een afspraak maken. U dient het volgende mee te brengen naar uw afspraak:

- Geldig paspoort en een kopie
- Geldige verblijfsvergunning en een kopie
- Ingevuld inschrijfformulier
- Betaling voor het inburgeringsexamen dient u

in contanten (Dirhams) te voldoen
Het basisexamen inburgering in het buitenland bestaat uit drie onderdelen:
- De toets Kennis van de Nederlandse Samenleving (KNS)
- De toets Gesproken Nederlands (TGN)
- De toets Geletterdheid en Begrijpend Lezen (GBL)
Het examen wordt afgenomen via een telefoon die in directe verbinding staat met een sprekende computer. U hoort de vragen die de computer stelt via een hoofdtelefoon. U moet daarop antwoord geven via een microfoon die aan de hoofdtelefoon vastzit. U hoeft tijdens het examen NIET te schrijven. Zie voor meer informatie over het inburgeringsexamen ook onze website <http://oman.nlembassy.org/services>. Wanneer u naar aanleiding van bovenstaande informatie nog vragen heeft kunt u ons altijd mailen of bellen.

Voor alle kids tussen de 4 en 12 Ben jij er (weer) bij in oktober?

Data en meer info volgt na de grote vakantie!

Drikkbord

TERUG VAN WEGGEWEEST,
SINT MAARTEN VIERING
OP 11 NOVEMBER IN MUSCAT

MEER DETAILS VOLGEN NOG

DE KARAVAAN

Peuterspeelzaal voor
peuters van twee tot drie
jaar, onder leiding van
Michelle Joseph.
Voor meer informatie:
Tel: 24675429 / GSM
97632014

Women **O**nly **W**eekend

donderdag 30 okt tot zaterdag 1 nov
Ladies only - Jeeps only
voor vragen en/of opgave:
womenonly2014@gmail.com

**NIEUWE NEDERLANDERS EN
NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN**

Raoul van Bollen
> Stephen Hakse
> Rob & Wang-Li Jansen
> Geert Koops & Sue Hall
> Emily & Bop Velberg
> Johan van Waveren & Marla Valdez

Financiële perikelen

Pensioenakkoord

Geachte expat,

Beleggen is een sport waar velen met enige huiver naar kijken. De waarschuwingstekst van de AFM, die verplicht is onder alle

Nederlandse uitingen over beleggen, luidt: "in het verleden behaalde resultaten bieden geen garantie voor de toekomst". Herkenbaar voor veel mensen die indertijd een polis hebben gekocht om hun hypotheek af te lossen of hun pensioen aan te vullen. Collectieve teleurstelling alom, maar de echte vraag is of deze teleurstelling werd veroorzaakt door de polis of door het beleggen.

Hoe te beleggen?

U kunt op meerdere manieren beleggen. Name-lijk de manier waar banken en verzekeraars mee adverteren, of de manier waarop professionele beleggers (lees hier pensioenfondsen) beleggen. Eerst een uitleg. Daarna kijken we naar beleggen voor uw expat pensioen en naar beleggen voor uw hypotheek.

Twee manieren van beleggen:

Banken en verzekeraars zijn in de eerste plaats gericht op winst maken. Hun hoofddoelstelling is winst maken en de nevendoelelstelling is nog meer winst maken. De marmeren paleizen en de megabonussen moeten immers ten koste van alles in stand blijven? Als uw bank u adviseert over beleggen gaat het dus in de eerste plaats over "transfer of money", maar niet naar u toe natuurlijk. De beleggingsmethodiek is gericht op het genereren van zoveel mogelijk transacties omdat daar veel aan wordt verdiend. Je laat een analist een geloofwaardig verhaal opschrijven en de ene week roept hij Shell en de andere week Esso. Vraag is of u daar wat mee opschiet.

De andere manier van beleggen is die van professionele beleggers. Hier gaat in de eerste plaats over risico en de beheersing daarvan. Er is het besef dat lage kosten veel bijdragen aan toekomstig resultaat en dat spreiding erg belangrijk is om het risico te reduceren. Portefeuilles worden gezond gehouden door ze af en toe, of continu te balanceren. Ook is er een scherp oog op de liquiditeit. Dat wordt binnen pensioenfondsen allemaal gedaan om de kans zo groot mogelijk te maken dat er aan de toekomstige verplichtingen tegenover

de deelnemers kan worden voldaan. Een heel andere wereld dus dan het beleggingscircuit van de banken en verzekeraars.

Voor we kijken naar pensioen en hypotheek nog twee belangrijke opmerkingen. We kunnen bij berekeningen gericht op de toekomst kijken naar het nu (spaarrente 1,2%) maar het is beter om te werken met lange termijn gemiddelden (spaarrente 3%). Die 3% komt echt wel weer een keer terug. En ten tweede: sommetjes zijn belangrijk maar nog veel belangrijker is flexibiliteit in de opbouw van uw vermogen.

Beleggen voor uw pensioen

Voor de meeste expats is er maar een manier van pensioenopbouw en dat is de vierde pijler. Dat betekent dat u uw eigen spaargeld en beleggingen (box 3) gebruikt om vermogen op te bouwen. Pensioen is uitgestelde consumptie plus rendement. Mensen met een salaris boven de ton en met pensioenopbouw (multinationals zoals Shell, Unilever en Philips) zijn daar vanaf nu ook deels op aangewezen, want er is geen pensioenopbouw meer boven de ton. Het wordt druk in box 3. Als expat betaalt u in deze box 3 geen belasting en later terug in Nederland is dit 1,2% VRH (vermogensrendementsheffing) van al uw bezittingen boven de € 21.000 per persoon.

Beleggen voor uw hypotheek

De centrale vraag bij beleggen voor uw hypotheek is of aflossen nu, met spaargeld, handiger is dan straks aflossen met beleggingsresultaten. Dat laatste was toch de bedoeling van die polis? Bij velen zit hier de meeste pijn. De resultaten uit het verleden doen zeer aan de ogen en het vertrouwen is compleet weg. Aflossen lijkt dan de enige optie maar laten we een paar sommetjes doen om te kijken of dit ook zo is.

We kiezen een huis met een WOZ waarde van 400k (€ 400.000) en een aflossingsvrije hypotheek (of een leven- of een beleggingshypotheek) van 300k met een rente van 4,5%. Hypotheekrenteaftrek 48% en de aanname is dat u er weer in gaat wonen na terugkeer. De hypotheekrenteaftrek is in 2014 maximaal 51% in de vierde schijf en dit percentage wordt jaarlijks teruggebracht met 0,5% tot het 42% is in 2033. We rekenen hier met 48%, de gemiddelde aftrek over de komende tien jaar voor iemand die goed verdient.

We kijken eerst naar de situatie tijdens de expatjaren en daarna naar de situatie terug in Nederland.

Als uw huis tijdens de expatjaren verhuurd is heeft u de simpelste situatie. Uw huur is onbelast en u betaalt in Nederland belasting over de WOZ-waarde minus de hypotheek minus € 2.900 per persoon. Hier dus 1,2% van 400k-294k=106k dus € 1.270. Uw hypotheekrente is niet aftrekbaar en is 4,5% van € 300.000 = € 13.500.

Totale lasten € 14.770 dus bij een maandhuur van € 1.230 bent u uit de kosten. Omdat de woningmarkt uitbodemt kunt u nu weer uitgaan van een waardevermeerdering in lijn met de inflatie van ongeveer 2%, die komt er dus bij. Moet u in deze situatie aflossen? Het krikt uw rendement tijdens uw expatjaren een beetje op maar u heeft straks in Nederland, als uw huis weer naar box 1 gaat, ook geen renteaftrek meer. U bespaart bij aflossen 4,5% per jaar aan rente maar u ontvangt geen spaarrente. Zou uw rendement op 4,5% of hoger liggen omdat u belegt dan zou ik zeker niet aflossen. Spaart u, dan is er bij deze lage rente wel een reden om af te lossen maar als de rente weer hoger wordt, worden de verschillen marginaal. Echter u bent als u aflost uw flexibiliteit kwijt. Dat is veel belangrijker dan een tijdelijk procentje meer of minder. Aflossen heeft alleen zin als u uitsluitend spaart en zeker weet dat u nooit meer in uw huis gaat wonen. Dan is het namelijk een belegging geworden met een te laag rendement.

Staat uw huis leeg en is het nooit verhuurd geweest dan heeft u wel recht op renteaftrek na verrekening van een eigenwoningforfait van 1% (was 0,9% in de jaren voor 2014) van de WOZ-waarde. Hier is dat € 4.000 en dit is dus een stukje hypotheek waarover u geen aftrek heeft. Van uw hypotheekrente van € 13.500 is dus € 9.500 aftrekbaar tegen 48% en dat geeft een rentevoordeel van € 4.560. U betaalt aan rente dus € 13.500 - € 4.560 = € 8.940. Dat is een netto rente van 3%. Na de waardevermeerdering van ongeveer 2% (€ 8.000) speelt u dus bijna quitte. Als de spaarrente weer 3% zou worden (en dat gaat gebeuren), dan loopt het zonder de waardevermeerdering al rond. De renteaftrek effectueert u via de carry-back en carry-forward regeling, door aangifte te doen. (Let op u bent als expat geen fiscale partners.) Gaat u terug dan krijgt u weer aftrek tegen de normale condities dus een eigenwoningforfait van 0,7% (was 0,6% voor 2014 en bij een huis boven de miljoen betaalt u veel meer en wordt het verhaal anders). Uw nettorente na aftrek is dan 2,8%, u moet in

het sommetje dan wel rekening houden met de VRH van 1,2% die u in Nederland weer gaat betalen. Dat betekent dat u break-even punt net onder de 4% komt te liggen. Dat haalt u over een paar jaar wel weer met deposito's, en als u (weer) gaat beleggen dan kan het een nog veel mooier plaatje worden.

Hypotheek aflossen is dus iets waar u goed over moet nadenken. Gaat u zelf rekenen gebruik dan lange termijn gemiddelden en vergeet de waan van de dag. Als u nu aflost, heeft u in veel gevallen een "tijdelijk" voordeel. Echter u ziet uw geld nooit meer terug totdat u uw huis verkoopt. Uw vermogen vormt ook een buffer bij werkeloosheid, arbeidsongeschiktheid en bij overlijden. Voorbeeld: U zult maar een hypotheekvrij huis hebben van een € 400.000, dat u niet kunt verkopen terwijl u geld nodig heeft om van te leven, dat is gebrek aan liquiditeit waar veel oudere mensen op dit moment last van hebben.

Het grootste nadeel van aflossen is dus het inleveren van uw flexibiliteit en dat moet zwaarder wegen dan een tijdelijk procentje. Ergens in de toekomst kunt u alsnog besluiten om de hypotheek af te lossen, maar dat blijft een eenrichtingsweg. Die stap neemt u idealiter pas als uw renteaftrek is afgelopen (30 jaar) of als u met pensioen gaat.

Een lange termijn tip

Tot slot een lange termijn tip over uw hypotheekrente. De hypotheekrente is op dit moment extreem laag en het ziet ernaar uit dat dit nog wel even zo blijft. Echter vroeg of laat loopt hij weer op. Als uw rentevaste periode de komende jaren afloopt dan krijgt u dus een (veel) lagere rente. Het is dan heel verleidelijk om een korte rentevaste periode te nemen. (Die zijn goedkoper) Dat kunt u zich alleen permitteren als u al een flink vermogen heeft. Heeft u dat (nog) niet, dan kan het slim zijn om de rente voor 10-15 jaar vast te zetten. Als u dan ook weer meer rendement gaat maken, dan wordt het bovenstaande sommetje heel interessant en komt het verlies van de afgelopen jaren weer naar u toe.

Mocht u vragen hebben over het bovenstaande of willen reageren, dan kunt u mij altijd mailen.

Henk Vriesman MFP CFP®
DSI Beleggingsadviseur
Henk@PlanningMasters.nl

Bezoek marineschip Ms. Evertsen

Op maandag 28, dinsdag 29 en woensdag 30 april lag het Nederlandse marinefregat Zr. Ms. Evertsen in de haven van Muscat. In juni 2012 heeft Nederland het commando overgenomen van de antipiraterijmissie van de NAVO in de wateren rondom Somalië. Het commando over deze missie wordt vanaf de Zr. Ms. Evertsen gevoerd. Het schip was in januari uit Nederland vertrokken en had zijn missie in de regio nu beëindigd. Het lag een paar dagen in Muscat zodat de opvarenden hier wat vrije tijd konden doorbrengen. Gelukkig maakten zij ook uitgebreid tijd voor een rondleiding van de Nederlanders en hun kinderen die hier wonen. Erg interessant!

Zr. Ms. Evertsen is Nederlands vierde luchtverdedigings- en commandofregat van de De Zeven Provinciënklasse. Het is het achtste schip bij de Nederlandse marine. Het fregat is genoemd naar de Zeeuwse familie Evertsen, die in de zeventiende eeuw vele zeevaarders heeft voortgebracht, van wie een aantal in de strijd is gesneuveld. De bekendsten onder hen zijn de luitenant-admiraals Johan Evertsen en Cornelis Evertsen.

Toen het schip in de haven van Mutrah lag, had het 220 opvarenden.

Save time
check in
online at
klm.com

With klm.com you can
reserve your favourite seat
without leaving
your favourite seat.

TANDARTS PEYE (PETER) VLOT

ORTHODONTIST MICHAEL DE WORSOP

Qurum Medical Centre, 61 Al Ilam Street, Medinat Al Ilam

Voor afspraken bel: 24692898 / 24692856

www.qurummedicalcentre.com